

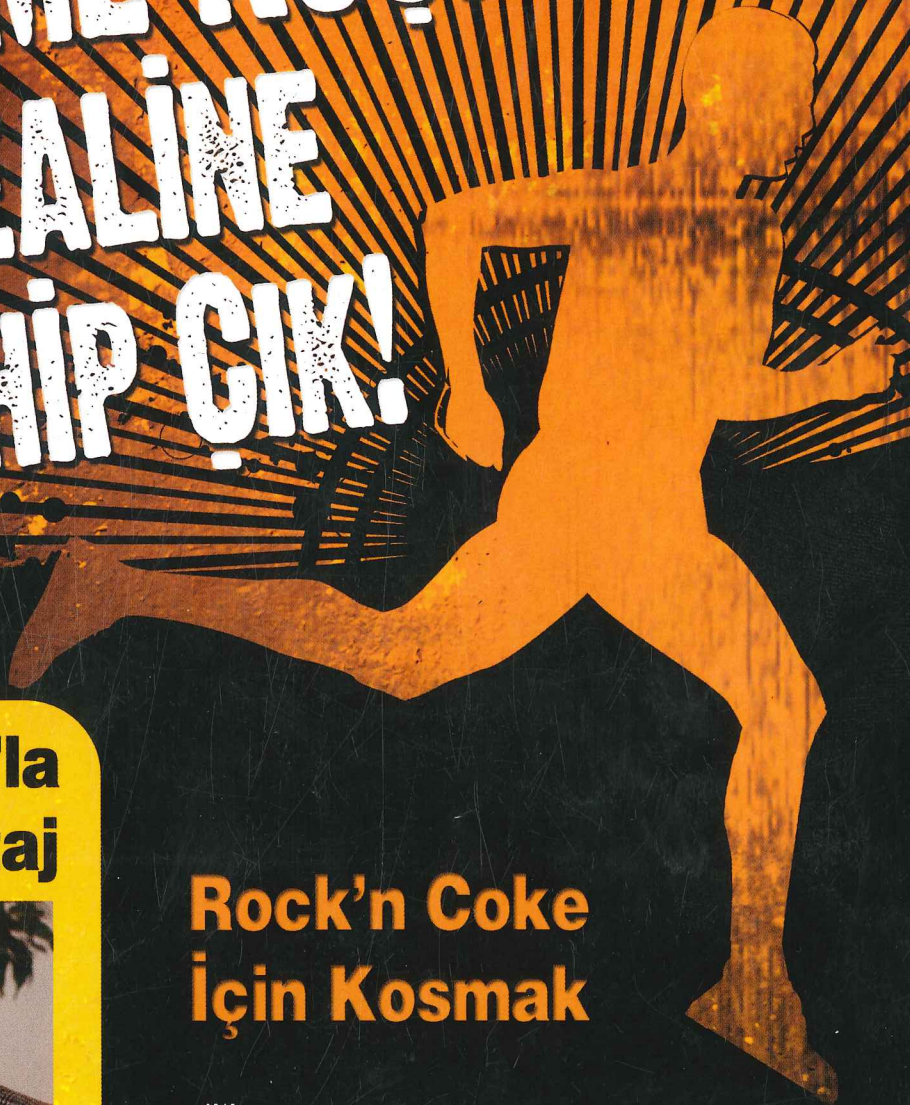
Yarışmaya Var Mısın?

genç öncüler

Aylık Gençlik Dergisi • Ekim 2007 • 34 • 3 YTL

YÜRÜME KOS!
İDEALİNE
SAHİP ÇIK!

**Sami Yusuf'la
Özel Röportaj**

**Rock'n Coke
İçin Kosmak**

Ödüllü Bulmaca

Asım'ın Nesli Genç Öncüler

“Asım'ın nesli...
diyordum ya...
nesilmiş gerçek”

elim sende!

Sen de bilmiyorsun, yakınlarınla neden uzak olduğunu. Ama sen onlardansın, onların içinden geldin dünyaya ve seni yaratan istedi orada yeşermeni. Sana onları Allah verdi, reddedemezsin. Bu emanet, senin üzerinde. Ebe sensin. O halde durma artık geri. Engelleri aş, önce akrabaları bayramlaş. Sıranı sav, yükünü at üzerinden günah gitsin senden, akrabaların sobelensin, mesafeler kısalsın, öncü ol engelleri yine sen önce aş, yaklaş yaklaş yaklaş... akraba (yakın) ol.

“Boşuna yaşamadın, boşuna savaşmadın ve boşuna ölmedin”

Sezai Karakoç

genç öncüler
Aylık Gençlik Dergisi

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu

Zafer Özdemir

Yayın Kurulu

Abdullah M.Yıldız, Burak Yakupoğlu,
Elyesa Koytak, Hüseyin Buladı, Murat
Çelik, A. Zeynep Toprak, Erva Günay,
Dilara Nur Kara, Elif Yaman

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

Mehmet Kar, Abdürrahim
Boynukalın, Seyhan Yaman, Ayşegül
Koçak, Zehra Yurdan, Selçuk Kütük,
Çetin Yüksel, Şeyma Eser, Furkan
Özdemir, Zeynep Şahin, Elif Memiş.

Adres

Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa - İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23
Fax: 640 01 25
iletisim@genconculer.com
gonculer@gmail.com

Grafik Tasarım

Proj Sanat

Baskı: Artus Basım

Huzur Mh. İmamçesme Cd.
Gürel İş Merkezi No:14/1
Seyrantepe İstanbul
Tel: (212) 289 88 80

Hayat Bir Hobi Değil

Hayat bir hobi değil. Mezarlıklar hayatın gerçek anlamını, değerini fark edememiş insanlarla dolu. Buna rağmen yine de maalesef hayatın geçici zevklerin tatmin yeri olduğu oltasına takılan kurbanlar var. Kimi “koparak” kimi “içerek” kimi kaçarak sorunlarından kurtulmaya çalışıyor bunların. **Rock'n Coke**'u bu yüzden Karantina'ya aldık. Yoo ben oltaya gelenlerden değilim diyorsanız o zaman sizler de bi' şey yapmalısınız. Artık yürümeyi bırakıp koşmalı ve idealinize sahip çıkmalısınız.

Sami Yusufla Genç Öncüler'in yaptığı özel röportajda “kimliğinizle ve dininizle gurur duymanız” demişti. Hayata bu özgüven ve rahatlıkla bakmak istemez misiniz? O zaman, sevgili okuyucu, sevgili dostum **Yürüme Koş, İdealine Sahip Çık**.

Arkadaşlık konulu ödüllü hikaye yarışmamız, ödüllü bulmacamız, Göster Kendini ve Kültür-Sanat sayfalarımızla; **daha canlı, daha renkli, daha hareketli** bir dergiyle sizleri baş başa bırakırken, akrabalarınıza bu bayram biraz daha fazla vakit ayırmanızı hatırlatıyor, Asım'ın Nesli Genç Öncüler'in Ramazan Bayramı'nı tebrik ediyoruz.

İçindekiler

4

Rüzgarını Bekleyen Bayrak

Asım'ın Nesli Genç Öncüler

8

Rock'n Coke için koşmak

Karantina Abdurrahim Boynukalın

12

Yürüme Koş

İdealine Sahip Çık

Seyhan Yaman

18

Kimliğinizle, dininizle gurur duymalısınız!

Sami Yusuf'la Röportaj

34

Çivisiz Camii

YARIŞMAYA VAR MISIN?

"Arkadaşlık Öldü Mü?" konulu ödüllü hikâye yarışması
(Sadece Liseler İçin)

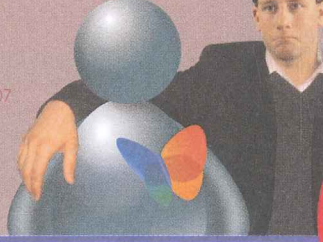
Ödüller:
Birincilik: 1500 YTL
Kincilik: 1000 YTL
Üçüncülük: 750 YTL

Son Katılım: 28 Aralık 2007

Jury: Aziz Erdoğan, Erdal Güttür, Hüseyin Altınbaş,
Tarkan Tokdemir, Sibel Erkin, Zülfü Çeliker

 Genç Öncüler
www.genconcu.com

Konaklar: Fikir, Hedef, Çözüm, 138 Fikir, Beyazınca Kurdu
Tel: (0 212) 440 01 32-33 • Fax: (0 212) 440 01 32
e-mail: info@genconcu.com

YARIŞMA
Orta Sayfa

Bir Düş Büyüt Mehmet Kar	6
Deşarj Kordonlu Küpeler Erva Günay	11
Bir Günün Ardından Ayşegül Koçak	15
Uğruna Kanlar Akıtılan Kutsal Şehir Kudüs Hüseyin Buladı	17
Muhammed Ali	17
Ramazan Coşkusu Bu Gece Farklı Zehra Yurdan	26
Bayramın Kapısını Aralarken Erva Günay	27
Bayramlar Bayram Ola Abdurrahim Karakoç	28
Çarpıklığın Sebebi Selçuk Kütük	29
Bile Bile Lades Çetin Yüksel	30
Umuda Dair Şeyma Eser	31
Söz Sizde M. Sıddık Aslan ve M. Şamil Önderle Söyleşi	32
Objektifime Takılanlar	37
Karikatür Okumaları Zeynep Şahin	38
Kültür • Sanat Elyesa Koytak • A. Zeynep Toprak	40
Etkinlik Kardeşliğimiz de İftar Etti Elif Memiş	46

Rüzgarını Bekleyen

Asım'ın Nesli Genç Öncüler

“Boşuna yaşamadın, boşuna savaşmadın ve boşuna ölmedin” der Sezai Karakoç onun için. Çünkü Mehmet Akif, millete mâl olmuş, milletin ruhuna kök salmış, onun ruhu genç nesle sinmiştir artık.

Mehmet Akif, bir milletin son asrında yaşadığı en tarihi, en acılı, en kritik anlara kelimenin tam anlamıyla şahitlik etmiş, neticesinde hayatı, eserleri ve idealleri ile yeni nesillerin ufku olmuştur. **Asım ise**, Akif'in asrın bütün problemlerine, karamsarlık estiren havasına rağmen bu topluma sunduğu, gençliğin vasıflarını, ruh yapısını, ilim, tahsil ve terbiye yolunu çizdiği bir umut ışığıdır. Bu ışığı Sezai Karakoç gibi daha birçok idealist görmüş, onu alevlendirmiş adeta bayrak yarışı halinde nesilden nesile aktarmıştır.

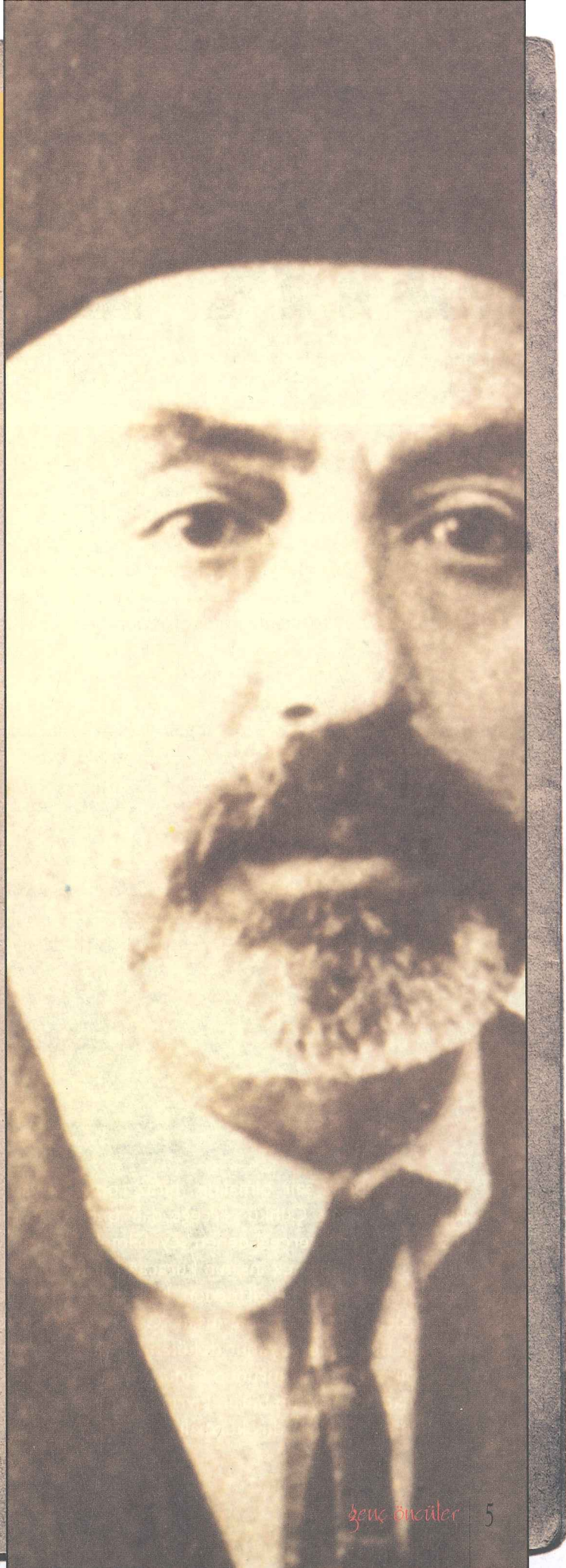
Sahip olduğu potansiyel, rezerv gereği daha doğmadan tarihimizde Asım'ın Nesli olarak adı konan yeni nesillerin, bugün kendilerini dalgalandıracak, şahlandıracak bir rüzgarı, bir heyecan dalgasını beklediğini gözlemliyoruz. Fiziksel olmaktan çok zihinsel bir mücadelenin, kuşatmanın ortasında “bir bayrak rüzgar bekliyor.” Bu bayrak bir ruh bekliyor. Bir ruh aşısı... Bu aşığı Akif'in Asım'ın dışında mı aramalı? Özümüzün dışında mı aramalı? Mehmet Akif, boşuna mı yaşadı, savaştı, boşuna mı öldü?

İşte, şimdi kendini, dinini, tarihini ciddiye alan bir gençlik bu sorunun cevabını arıyor. Bu nesil yani Genç Öncüler, ilhamını doğrudan doğruya Kur'an'dan alarak İslam'ı asrın idrakine sunmaya, İslam'ı mezarlıklardan, sırlar dünyasından hayatın ta merkezine taşımaya çalışıyor. **Asım'ın Nesli Genç Öncüler**, geleneğin ihyasından geleceğin inşasına akan pınarın **Umran Okulu** bünyesinde hayat buluyor. Asım'ın Nesli Genç Öncüler, nesiller arası çatışmaya, yakınlarından uzaklaşmaya, gelecek endişesine, can sıkıntısından sanal muhabbete, anlamsız yarışlara, kaos, sömürü, savaş, yalnızlık, korku ve gürültüye son vermeyi hedefliyor. Asım'ın Nesli, Genç Öncüler'de diriliyor.

Bayrak

Asım'ın Nesli Genç Öncüler, nesiller arası çatışmaya, yakınlarından uzaklaşmaya, gelecek endişesine, can sıkıntısından sanal muhabbetle, anlamsız yarışlara, kaos, sömürü, savaş, yalnızlık, korku ve gürültüye son vermeyi hedefliyor. Asım'ın Nesli Genç Öncüler'de diriliyor.

BİR DÜŞ BÜ

Mehmet Kar

Her insan biraz şair olmalıdır, biraz romancı, yani düşünmelidir insan. Çünkü gerçeğe dair önce düşünmeli insanın. Hayatın gerçeği denen şeyi bilmek ve anlamlı bir bütüne ulaştırabilmek insanın kuracağı düşünle ilintilidir. Hayatın hengâmesine girmeden, boğulmadan kötülüklerle, düşlerini büyütmelidir insan. Gelip geçen günlerin, değişen mevsimlerin yahut dökülen bir yaprağın, çaresiz öten bir serçenin, ömrünün sonuna ulaşmış bir kelebeğin kanadında hayatın bütün kıvrımlarını görebilmek, anlayabilmek amacıyla düşünmelidir insan.

YÜT

Hayatın hengâmesine girmeden, boğulmadan kötülöklere, düşlerini büyütmelidir insan. Gelip geçen günlerin, değışen mevsimlerin yahut dökülen bir yaprağın, çaresiz öten bir serçenin, ömrünün sonuna ulaşmış bir kelebeğın kanadında hayatın bütün kıvrımlarını görebilmek, anlayabilmek amacıyla düş kurmalıdır insan.

Var olan, sonra yok olan ve sonra tekrar var olacak olan hemen her şeyin hangi gerçeğe işaret ettiğini anlamak ve sonrasında nasıl bir sonuca ulaşılacağını iliklerine kadar hissetmek düş kurmakla mümkündür. Sonra kurulan bu düş ılık bir rüzgâr gibi esmelidir, gerçeği incitmeden ve yüreğe dokunmadan, onu huzursuz etmeden. Esmelidir yine bir yalnız, kimsesizi ve bir çiçeği sararak kollarına.

Elbette düş kurmalıdır her insan, iyilik ya da kötülüğe dair. Kötülüğün düşü kurulur mu demeyin. Kötülüğün düşü zahmetsiz, kötülüğün düşü çok kolaydır. Oysa bizim güzel düşlerimiz olmalı. Bir çiçeğe bakarken, bir martıya takılırken gözümüz ya da bir çaresizin naif gözlerine bakarken güzel düşler kurmalıyız. Hayatın iyiliğe dair ne kadar güzel yüzü varsa düşünüyü kurmalıyız. İç yangınımızı büyütecek, dağların doruğundan ve bulutların maviliğinden daha ötede yüreklerimizi tutuşturacak düşler kurmalıyız. Sevdasıyla acıyı ve sevinci kardeş kıldığımız düşlerimiz olmalı sonra. Caddelere, şehirlere ve hatta dünyaya sesimizi, soluğumuzu ulaştıracak soylu düşlerimiz olmalı.

Düşlerimiz olmalı yine, bizi her doğan güne yeniden doğuran, büyüten ve dirilten. Düşlerimizle kurduğumuz sabahlarımız olmalı biten karanlığa inat. Hayatımıza bereket katan şafakları, duaları ve bütün güzelliklerin düşünüyü kurmalıyız her nefes bitiminde. Bir şarkının, bir şiirin, ya da bir öykünün hayata ulaştığı yerden başlamalıyız düşlerimizi kurmaya. Hayatın merkezinde, olmazsa olmazında hayat bulan ve diriliş meşalesini tutuşturan aykırı düşlerimiz olmalı.

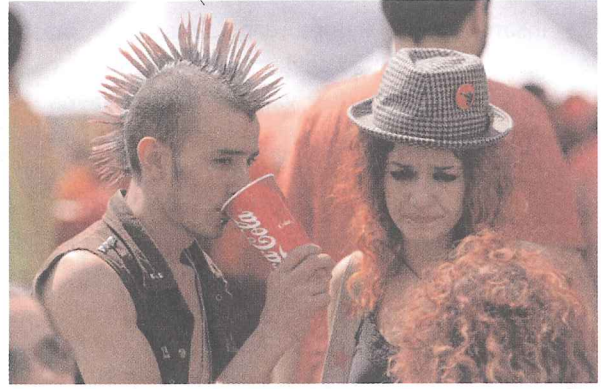
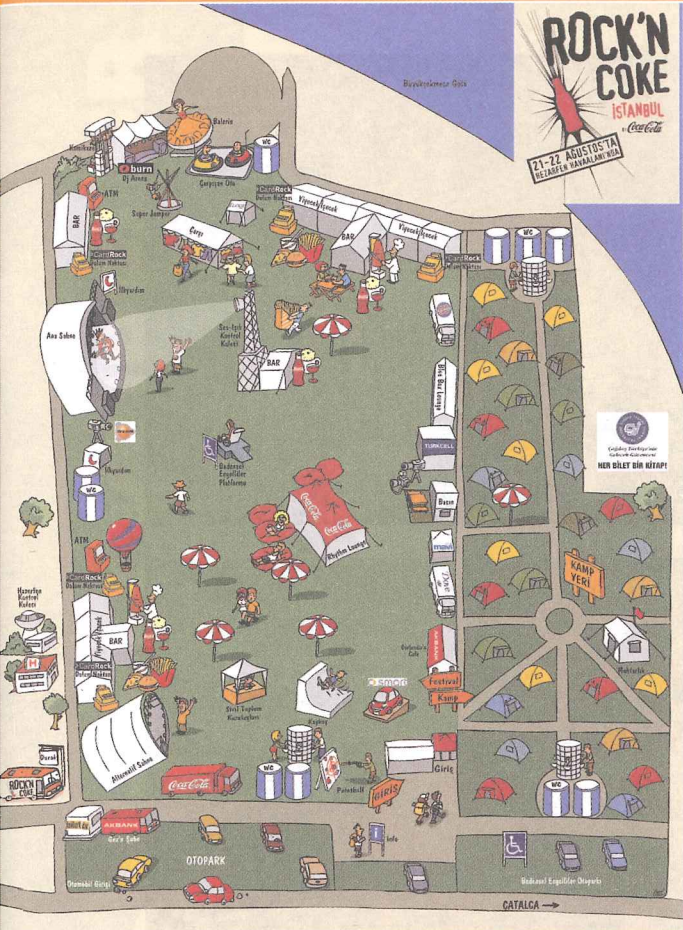
İşte o zaman düşlerimiz kadar, hayatlarımız da güzelliğe aşına olacak. İyiliğe dair içimizde büyüttüğümüz düş, hayatın çirkin ve kirli dehlizlerini kapatarak, hayatı aydınlık sabahlara ulaştıracaktır. O zaman ömrümüzün geri kalanı aydınlık sabahların berrak şafaklarını yaşamak olacak. Çirkinliğin ve kötülüğün uzağında, bir ilkbahar güneşi kadar taze olacak hayatlarımız.

Rock'n Coke için koşmak

Abdurrahim Boynukalın

Durup düşünmek için aslında tam zamanı acaba bu kadar para neden harcanıyor bu festivaller için? Neden her sene binlerce insan bedava bilet kazanıyor bu konserlere ve bu festivalleri düzenleyenler nasıl kâr ediyorlar? Yoksa etmiyorlar mı?

çehre değiştiren, 1960'larda savaş karşıtı "Hip-pi" hareketinin alt yapısını oluşturan, gençleri uyuşturucuyla fuhuşa çekmesiyle ün salan, bir müzik tarzından çok hayat tarzı olan "Rock" da değişimden nasibini aldı...

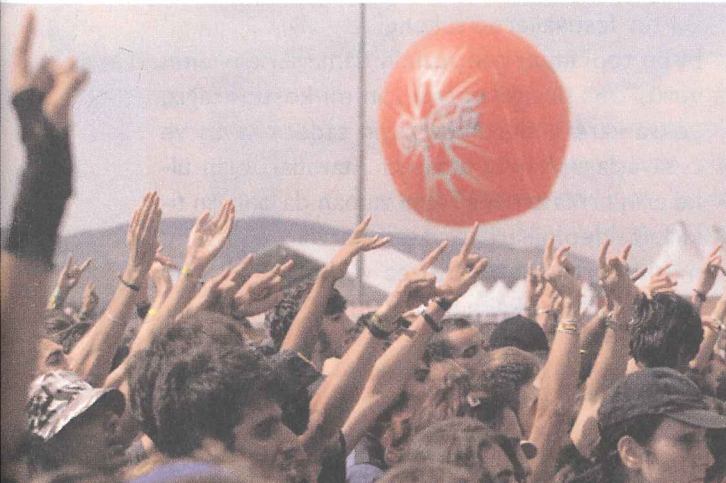
Artık savaşı doğuran kapital sahiplerini ve bizzat savaşın ta kendisini eleştiren rockçı tiplerin yerini, savaşa "hep destek tam destek politikası"yla bakan dünyaca ünlü ürünlerin organizatörlüğünü yaptığı festivallere katılan gençler aldı. Diğer herkesçe bilinen malum rezillikler ama rock hayatının olmazsa olmazları uyuşturucu ve alkol de olduğu gibi hala devam ediyor, üstelik dozunu arttırarak...

Evet gençliğin üstünde karanlık bulutların, oyunların şüphesiz hiç eksik olmadığı ülkelerden birinde yaşıyoruz. Zaten düşünmekten yoksun olan gençlik, içinde pek de iyi şeyler barındırmayan ama en azından eskiden bir felsefesi olan şimdiki zamanın boş taklitlerinin esiri oladursunlar, biz de onların haberlerde alkolden uyuşmuş bedenlerini, bol dövme kollarını ve kavgalarını görelim her sene Rock'n Cokelarda...

Rock'n Coke'un dünyaca ünlü grupları getirmesinin kimilerini etkileyen bir cazibesi var elbette ama buna rağmen ona alternatif olarak düzenlenen bir rock festivali daha var her sene... İlk baş-

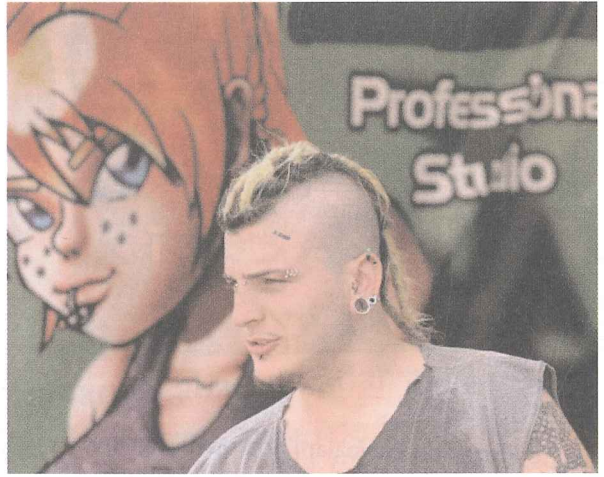
"Her sene Hezarfen Havaalanı'nda büyük! grupların boy gösterdiği, eğlencenin! sınırsız olduğu, binaların su olup aktığı, geleneksel içeceğimiz! Coca-Cola'nın sponsorluğunu yaptığı, isi, dumanı bol, alkolü had safhada, piercingten iltihap kapmış dudaklardan çıkan nahoş sözleriyle, çadırlarıyla, gençler arasında ki sıcak! ilişkileriyle ünlü, muhteşem festivalimiz!!!" denince ilk akla hangi festivalin adı gelir??? Bildiniz: Rock'n Coke'a hoşgeldiniz!!!!

1700'lerde ilahilerle beraber kendinden geçen zencilerin ritm hareketlerinden etkilenen, Rock'n Roll'la gelişen; Elvisler, Bob Dylanlarla

ta insana içeriği bakımından olmasa da en azından karşıt olduğu şeyler bakımından umut veren Barışa Rock festivali de aslında fayda bakımından eksi sonsuzlarda Rock'n Coke'un komşusu olmaktan ileri gidemiyor. Manzara- lar hep aynı: Alkol almış, sürekli gülen, az sonra hüznlenen, bir zaman sonra hırçınlaşan ve gecenin sonunda tükenen bir yığın insan... Onları coşturmaya gelmiş dünyaca ünlü şarkı- cılar, gruplar, assolistler, gitar virtüözleri, ba- teristler... Kazanılan ve gözden çıkarılan mil- yonlarca dolarlar.

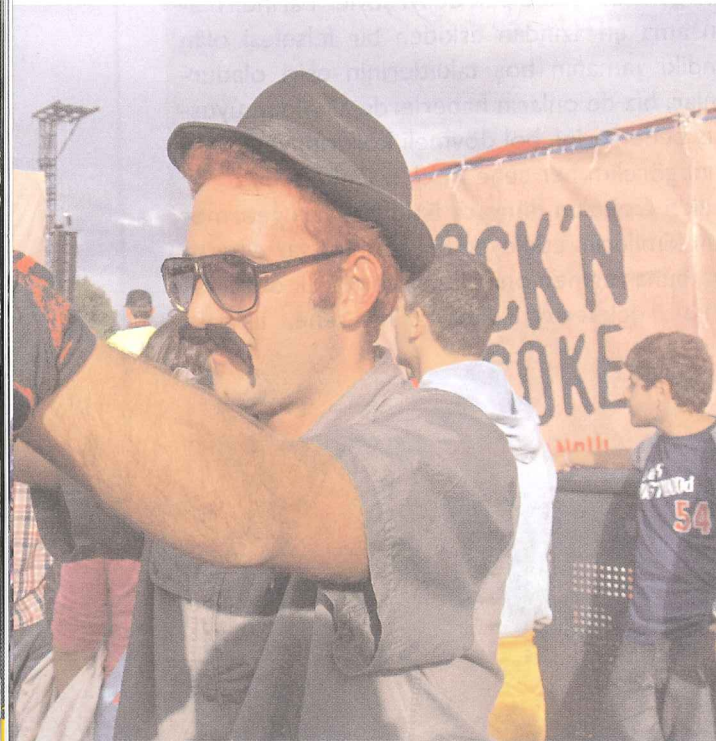
Durup düşünmek için aslında tam zamanı ac- ba bu kadar para neden harcanıyor bu festi- valler için? Neden her sene binlerce insan be- dava bilet kazanıyor bu konserlere ve bu festi- valleri düzenleyenler nasıl kâr ediyorlar? Yoksa etmiyorlar mı? İyi de madem etmiyor- lar o zaman neden düzenliyorlar? İşte en son varılacak nokta bu, evet niçin bu adamlar dün- yanın en tanınmış gruplarını, şarkıcılarını as- tronomik fiyatlarla bizim ayağımıza kadar geti- riyorlar hem de hiçbir matematik işleminin, sahip oldukları kasalarından çıkan paralarla gi- ren paraları denkleştiremeyeceğini bildikleri halde... Yoksa hoşlarına giden bu karelerde gördüğümüz manzalar mı hani bizim iğrene-

rek baktığımız şu manzalar, aynı zamanda üzülenek... Sorunun cevabını bilmiyor gibi gö- rünerek işimize mi devam etsek yoksa bazı şeylere karşı mı koysak öncülere yaraşır şekil- de...

Bu kadar bilgi yeter aslında, neyin ne olduğu ortada... Bundan sonra önemli olan bizlerin ne yapacağı? Emin olun merak edilen konu da bu aslında... Herkes merak ediyor, bu işi yapanlar da, yaptıranlar da, onları izleyenler de, uzak- tan eleştirenler de merak ediyor: Acaba biz gençler neye öncülük edeceğiz?

Bu tür festivallerde tükenen bir yığın insan gi- bi bu toplumun gençlerinin damarlarına "altın vuruş"un şırıngalanması için mi koşturacağız, yoksa karşı olduğumuz şeyin sadece savaş ve o savaşların haksız ama ezici tarafları olan ül- kelerin firmaları değil aynı zaman da onların fi- kirleri, ideolojileri ve yaşam tarzları olduğunu mu haykıracağız amansızca ve korkusuzca bu topraklarda... Seçim sizin hangisi?

KORDONLU KÜPELER

deşarj

Erva Günay

Son zamanlarda caddelerde, otobüslerde, minibüslerde vs.. hayatın hemen hemen her safhasında görmeye alışkın olduğumuz bir manzara var. Kulaklarda "kordonlu küpe", kordonun ucu ya çantada ya elde.. Kimi zaman dışarı aşırı ses verdiği için etraf tarafından sertçe uyarılan ipod, telefon, mp3 oynatıcıları ya da mp4'lerden bahsediyoruz. Genç, yaşlı, çocuk demeden herkesin kulağı dış dünyaya kapanmış vaziyette. Hal böyle olunca da peşinden gelenler de yerine göre komik yerine göre üzücü olabiliyor. Arkadan hızla gelen arabayı fark etmezken küpelerin sahibi, trajik; dalgalıkta önündeki insana çarparken trajikomik sahnelere maruz bırakılabilir. Ya da belediye otobüsünde ineceği durağı fark etmeyince "hemşerim inecektim yawwww" diye bir yakınma sesi gelirse muhtemelen kulağında bir çift "kordonlu küpe" asılıdır ve bu sebepten ki bütün otobüsü gümbür inleyen sesinin farkında bile değildir. Eski bir tanıdık uzaktan seslense sesini duyurabilmesi mucize gibi bir şeydir. Bırak uzağı burnunun dibinde kendisine evlenme teklifi edilen ama kulağındakiler yüzünden "efendim ağabey bir şey mi dedin" gibi komik sahnelerle baş başa kalanları da biliyoruz...

En iyisi mi kulaklarımız seslere kapalı olsa da bir tarafımız dünyaya açık olsun...

Genç Öncüler, "bir hayat görüşü" sunuyor: Gençlik dergileri içinde yayınına devam eden ilk dergi olma özelliği ile Genç Öncüler'in bir anlık hevesin değil, popülizmden uzak bir yayıncılığın zorluğuna rağmen uzun soluklu bir yürüyüşün ürünü olduğu, gençlik dergileri arasında yapılan bir soruşturmada bir kere daha vurgulandı.

Genç Öncüler dergisi, geçen ay Zaman Gençlik'te (sayı 39) gençlik dergileri ile ilgili yapılan soruşturmada, Gençlere "hap" niteliğinde sunulan yayınların yanında fikri kaygıları olan, gençlere hayat görüşü sunan, onları birer tüketim aracı olarak görmek yerine yetişmesine katkıda bulunmak amacı ile yayın yapan gençlik dergileri" arasında ele alınırken, Genç Öncüler'in 5 yıldır yayın yaptığı da belirtildi.

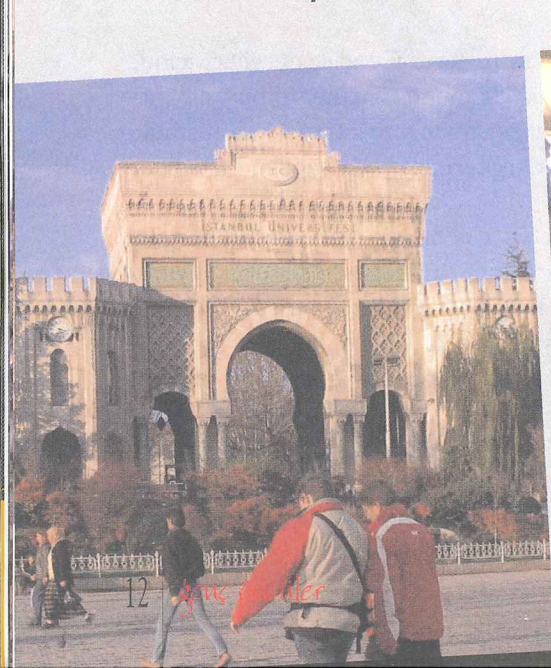
Görüntü İstilasına Karşı Gençlik Dergileri başlıklı yazısında Rahime Sezgin, Gençlik dergileri hayata gençlerin penceresinden bakmayı tercih ediyor." dedikten sonra Genç Öncüler dergisinin yazar-çizer kadrosunun çoğunluğunu gençlerin oluşturduğunun da altını çiziyor.

Yürüme Koş

İdealine Sahip Çık

Seyhan Yaman

Kendi üzerlerinde oynanan oyununun farkında olmayarak piyon olan gençlerde hayata dair ideal yokluğu; hayatı günü birlik yaşama, zamanı boşa geçirme, trend neyse oraya doğru akma şeklinde bir hayat tarzını ortaya çıkarıyor.

*Kendi üzerlerinde oynanan oyununun farkında olmaya-
rak piyon olan gençlerde hayata dair ideal yokluğu; ha-
yatı günü birlik yaşama, zamanı boşa geçirme, trend
neyse oraya doğru akma şeklinde bir hayat tarzını or-
taya çıkarıyor.*

Son zamanlarda 'nereye gidiyor bu gençlik' telaşıyla yakınmaların yoğunlaştığı ve gittikçe de artış gösterdiği bir gerçek. Bu yakınmaların büyük bir kısmını gençlerin bir idealinin/amacının/hedefinin olmayışı, sorumluluk duymadıkları ve her şeye eğlence gözüyle baktıkları yönündeki eleştiriler oluşturmaktadır. Gençleri alabildiğine yermek ve bu eleştirilerin haklılığını tartışmaktan ziyade asıl tartışılması gereken konu gençleri bu hale getiren dünya düzenidir. Ahlaksızlığı yaygınlaştırarak başta genç nüfusun ve toplumun çözülmesini hedefleyen küresel düzen ne dünyaya, ne kendi toplumlarına ve ne de kendi hayatlarına dair bir ideali olmayan, sorumluluk almaktan kaçınan, sorumluluğunun farkında bile olmayan, anne babasının ve mevcut sistemin onun için çizdiği hayat dairesi içerisinde kendine biçilen rolü sor-

gulamadan, düşünmeden, büyük bir itaat ve memnuniyetle yerine getiren bir nesil yaratmaya çalışıyor. Bir toplum ve dünya tasavvurundan çok uzak, kendi hayatına dair en fazla okul ve meslekle sınırlı bir beklentisi olan ve bu küçük beklentisi için bile çaba sarf etmekten kaçınan bir nesil... Kendi üzerlerinde oynanan oyununun farkında olmayarak piyon olan gençlerde hayata dair ideal yokluğu, hayatı günü birlik yaşama, zamanı boşa geçirme, trend neyse oraya doğru akma şeklinde bir hayat tarzını ortaya çıkarıyor.

Gençlerin bu şekilde bir hayat tarzına sahip oluşu, gençlerin bilinçli ya da bilinçsiz bir şekilde bunu tercih etmesinden ve idealsizliğini dünyalık küçük beklentilere dönüştürmüş olmasından ve de kendi idealini başkalarının ellerine vermiş olmasından kaynaklanıyor. Bu ideal yoksunluğu tam da hakim dünya düzenini işletenlerin ideali durumundadır. Bir gayesi olmayan, kendilerine ideal olarak sunulan yaşam biçimini ve belli kalıpları ideali zanneden, böylelikle istenildiği şekilde yönlendirilebilen, koyun sü-

rüsü gibi güdülebilen ve 'mankurtlaştırılarak' hafızası ve düşünme yetileri yok edilen bir nesil, hakim dünyaya düzeninin çarkını döndürmesi için oluşturulmak istenen toplum projesine yöneliktir. Ne var ki medya ve popüler kültür dayatmasıyla, mevcut eğitim sistemiyle gençler uyuşturulmakta ve böylelikle üzerlerinde oynanan oyunun farkına varamamaktadırlar.

Ancak düşünüp sorgulayabilen, kendileri üzerinde yürütülen projenin farkında olan, sorumluluk bilincine sahip, 'bana ne diğerlerinden' demeyen ve dinine sarılmış gençler bu çarkın dişlerini kırarak güce sahiptirler. Bu dünyanın geçici ve kısa, aslolanın ise ebedî cennet ya da cehennem olduğunun ve hesap vereceğinin bilinciyle ümitsizliğe kapılmadan ve yılmadan mücadele eden gençler bu oyunu bozabilirler. Allah'ın insana yüklediği mesuliyetin ve bu mesuliyeti hakkıyla taşıma karşısında kazanacağı şerefni şuuruyla, dünyanın küçük ve aldatıcı zevk ve eğlencelerini terk etmiş, aslî hedefine kilitlenmiş, büyük hedefleri olan seçkin gençler...

Onların aslî ideali için dünyada yapmaları gerekene ilişkin hedefleri kendi çaplarının çok ötesinde, görünen gücün çok üzerindedir. Çünkü onlar bilirler ki, gayret gösterirlerse Allah onlara yardım edecek, uzakları yakın edecek, zorları kolay kılacaktır. Rasullullah ve ashabının hedefi ne küçük Mekke şehri idi, ne sadece Arap yarımadası idi; onlar kendi bölgelerinden tüm dünyaya ulaşma gibi kimilerine göre ulaşılamaz ve gerçekleştirilmesi asla mümkün olamayacak bir ideale sahipti. Onları bu ideal uğrunda koskoca Bizans İmparatorluğu'na karşı bile bayrak açacak kadar yiğitçe mücadele etmek ve gereken her ne ise onu layıkıyla yerine getirmek için yollara düşüren ise Allah'a ve Resulü'ne sonsuz güven ve teslimiyetleri ve yüreklerindeki iman ateşiydi...

İdeal sahibi insanların 5 özelliği:

- İnanç
- Azim
- Cesaret
- Sabır
- Fedakarlık

BİR GÜNÜN ARDINDAN

Ayşegül Koçak

Okulda en sevdiğim dersti edebiyat. Diğer derslerden genelde sıkılmışımdır. Örneğin matematik dersinde gözümü saatimden hiç ayırmazdım. Zilin çalmasını dört gözle beklerdim. Ama edebiyat dersi öyle değildi. O kadar zevkli o kadar heyecanlı geçirdi ki dersler, zamanın nasıl geçtiğine hayret ederdim. Bu derste Mehmet Akif ve Tevfik Fikreti işlemiştik. Asımın Nesli ile Haluk'un Nesli'ni karşılaştırmıştık. Sınıfta ateşli bir tartışma ortamı oluşmuştu. Edebiyat hocamız Yüksel Hanım güzel örnekler veriyor, anlattıklarıyla ufkumuzu genişletiyordu. Yüksel Hanım gerçekten farklı bir hocaydı. Hiç derslerini kuru bir anlatım üzerine oluşturmaz, daha çok bizimde katılacağımız karşılıklı konuşmalar şeklinde oluştururdu. Belki de bu yüzden edebiyatı seviyordum. Paydos zili çalmıştı. Zilin sesiyle birlikte asık suratlar gülmeye başlamıştı. Son dersimiz geometriydi. Sayısal bir dersti ve biz zorlanıyorduk. Üstüne bir de son ders olması eklenince hiç çekilmiyordu. Allah'a şükür ki bu günü de atlattığımız. Çıkışta arkadaşlar çağırıyorlar, gel biraz takılalım dediler ama ben bu gün hiç takılmak istemiyordum. Biraz düşünmeye, kendimle baş başa kalmaya ihtiyacım vardı. Ama arkadaşlarımı da kırmak

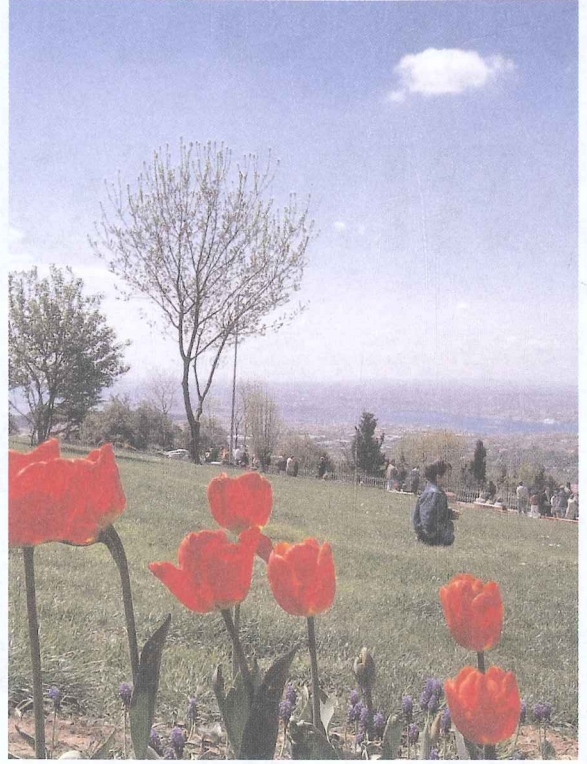
istemiyordum. Arkadaşlarımın yoğun ısrarları sonucunda istemeye istemeye de olsa gitmeye karar vermiştim. Okulumuz Çamlıca tepesine yakındı. O yüzden genellikle okul çıkışları Çamlıca tepesine çıkardık. Bu sefer de tepeye çıkmaya karar verdik. Gerçekten de yılın bu mevsiminde Çamlıca tepesi çok güzel olurdu. Rengârenk laleler o enfes boğaz manzarasına ayrı bir güzellik katardı. Tam eğlenilecek bir gündü ama ben eğlenemiyordum. Hatta bu gün Çamlıca tepesi bile güzel gözükmemişti gözüm. Tepedeki banklardan birine oturmuş boğazi seyrediyor, aynı zamanda da muhabbet ediyorduk. Her zaman inanılmaz haz aldığım muhabbetten bu gün sıkılıyordum. Arkadaşlarım konuşuyordu ve ben dinliyormuş gibi yapıyordum. Çünkü kafam başka yerlerdeydi; kafam Yüksel Hoca'nın bu gün derste söylediklerine takılmıştı. Bir soru sormuştu hoca; siz hiç şöyle bir durup baktınız mı hayatınıza

demişti. Gerçekten bakmış mıydım? Mesela Hoca, ağaç olma idealinde olmayan her tohum odundur, demişti. Gerçekten benim bir idealim var mıydı? Cevap vermesi zor sorulardı bunlar ama vermem gerektiğini de artık biliyordum. Böyle bir ruh hali içinde arkadaşlar sıkılmaya başlamıştı beni. Çünkü bir araya geldiğimizde sene başından beri aynı konuları makaylayıp tekrardan konuşuyorduk. Üç beş konu da olma-

sa arkadaşlarla aramızdaki ilişki sıfır olurdu herhalde.

Ben tepeden erken ayrılmıştım. Eve gidip gitmemek arasında kararsızdım. Bari yolu uzatarak gideyim dedim kendi kendime. Bizim eve giden uzak ama تنها bir yol vardı oradan gitmeye karar vermiştim. Biraz yürüsem iyi olur diye düşündüm. Yürümek insanın kendi kendisiyle konuşması için çok iyi geliyordu. Hem yürüyor hem de kendimle konuşuyordum. Birisi beni bu durumda görse deli olduğumu düşünebilirdi.

Eve geldiğimde kardeşim bilgisayarın başındaydı. Beni görünce sen yoksun diye oynadım valla deme-

ye başlamıştı, kendini savunuyordu çünkü bu gün bilgisayar sırası bendeydi. Evde bir karar almıştık bir gün o kullanıyor, bir gün ben kullanıyordum. Bilgisayara yanaşmak istemeyince kardeşim şaşır-mıştı. Çünkü daha önce benden böyle bir tavır görmemişti kardeşim. Odama çekildim yatağıma uzandım. Düşünmek yormuştu beni sanırım. Ben böyle uzanırken odama annem geldi ve bir şeyler mi oldu diye sormaya başlamıştı. Ben bir şeyim olmadığını söyledim ama inanmadı.

İşte böyle bir gün yaşamıştım. Hayatıma durup baktığım zaman böyle bir manzara çıkmıştı ortaya. Ve bu bakış sonucunda hayatımda bir şeyler değişmeye başlamıştı. Bu değişimde edebiyat hocamın etkisi görmezden gelinemezdi. Ve gerçekten ideal sahibi bir öğretmenin öğrencilerinin hayatını nasıl değiştirmeye başladığını görmüş oldum. Ve sanırım yukarıda yazılanlar sadece benim hikayem değil...

Öfke; elimizde tuttuğumuz kızgın bir taş gibidir, onu taşımakla ancak ve ancak kendimize zarar veririz.

UĞRUNA KANLAR AKITILAN KUTSAL ŞEHİR

KUDÜS

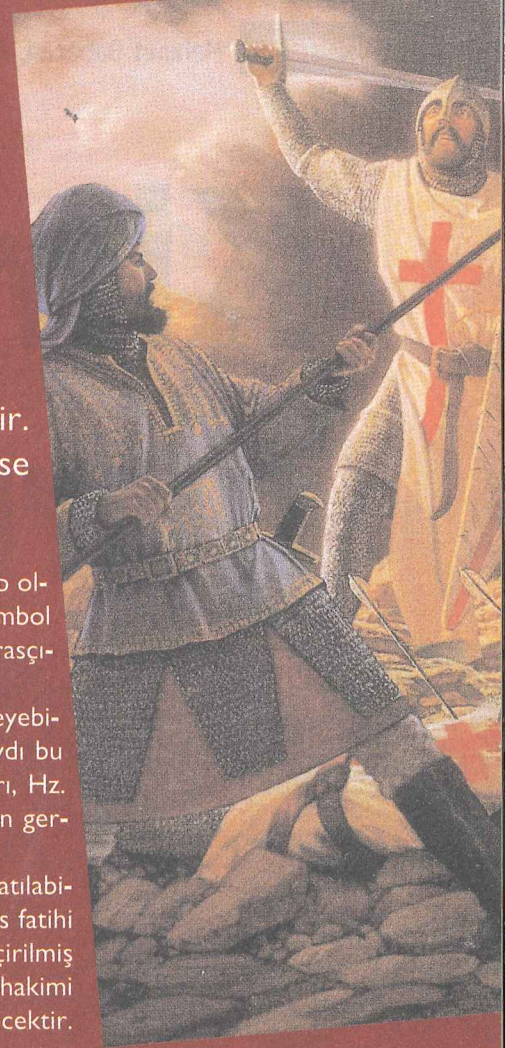
[Fethin 820.Yıldönümü]

“Ey ahali!.. Şarkın hakimi Sultan Selahaddin ölmek üzeredir. Ahirete ancak şu bez parçasını götürebilecektir. Öyleyse Allah’a kullukta gevşeklik göstermeyin...”

Sultan Selahaddin-i Eyyubi’yi harekete geçiren, uykusuz bırakan bir çok sebep olsa gerektir. İslam coğrafyasının, lideri konumundaki Selahaddin-i Eyyubi, sembol şehir Kudüs’ü, Haçlı ayakları altında ezdiremezdi. Zira Haçlılar, bugünkü mirasçılarını aratmayacak zulümler sergiliyorlardı.

Kudüs fetholunduktan sonra verilen ilk Cuma hutbesinde zikredilenler, söyleyebileceklerimizin özetidir aslında: “Allah, kulları arasından sizi seçmemiş olsaydı bu fazileti kazanamazdınız. Ne mutlu size! Resulullah’ın mucizesi, Bedir vakaları, Hz. Sıddık’ın idealleri, Hz.Ömer’in fetihleri, Hz.Halid’in hücumları sizinle yeniden gerçekleşti!....”

İçinde bulunduğumuz günlerde fethin yıldönümünü yaşıyoruz. Bugün ortaya atılabilecek kurtuluş reçetesi yine aynı Kudüs Fatih’inin son sözlerinde gizli. Kudüs fatihi ölüm döşegindeyken, emri gereğince şehre dağılan münadiler, mızrağa geçirilmiş kefenini göstererek şu ibret yüklü sözü haykırışlardır: “Ey ahali!.. Şarkın hakimi Sultan Selahaddin ölmek üzeredir. Ahirete ancak şu bez parçasını götürebilecektir. Öyleyse Allah’a kullukta gevşeklik göstermeyin...”

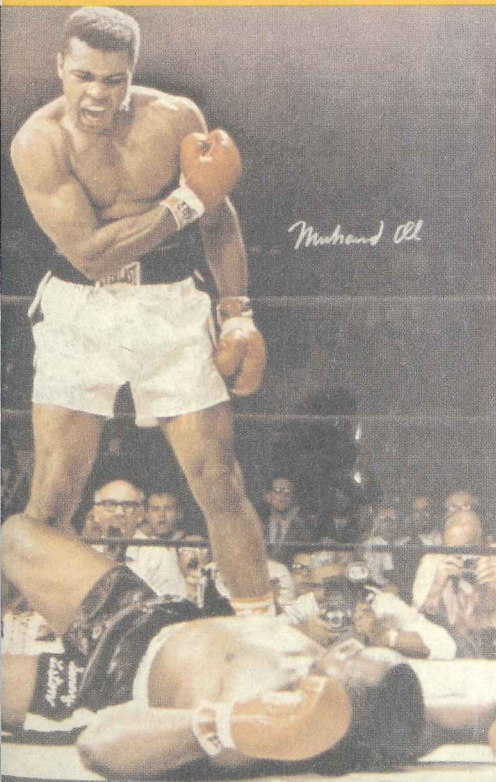
“Vietnamlılarla alıp veremediğim yoktur. Hem onlar beni hiç aşağılamadılar.”

MUHAMMED ALİ

Müslümanların ve zencilerin, birer alt sınıf insan olarak eziyet gördüğü zamanlarda, sıkıntıların birleşerek büyüdüğü bir dönemde, zenci bir müslümanın ringleri sallaması tüm dünyada ve Türkiye’de farklı heyecanlara yol açmıştı.

Aynı yıllarda Muhammed Ali’nin de kariyeri aynı heyecanla devam ediyordu. 22 yaşında Dünya Şampiyonu olmasından sonra, Müslüman olduğunu açıklaması, rahat hayatını bitirecek, sıkıntılar getirecekti. İlk olarak Vietnam’a as-

ker olarak çağrıldı. Ancak Ali’nin vatan haini ilan edilmesine neden olacak ve lisansını kaybettirecek cevap çok netti: “Vietnamlılarla alıp veremediğim yoktur. Hem onlar beni hiç aşağılamadılar.” Gerek boks kariyeri ve gerekse verdiği mücadele sayesinde Muhammed Ali ismi, tarihe kazınıyordu. Yaşadıklarını ve hissettiklerini doğru aktarabilen bir kişilik olarak da, kendisiyle heyecanlanıp, üzülen insanlara sahip oluyordu.

Kimliğinizle, o gurur duymalı

“

İslamofobi gibi şeylerle oluşan korkuya kapılmamak lazım. Müslümanlar olarak endişelenmemeliyiz. Müslümanlığın gereksinimlerini yerine getirirsek ve kendi işimize bakarsak ön yargıları da kaldırırız. Bu sorunları İslam'ı doğru bir şekilde yaşamakla aşabiliriz.

”

lininizle sınız!

Sami Yusuf'la Röportaj

Bu röportaj Sami Yusuf'un Feshane konseri için Türkiye'ye yapmış olduğu ziyaret esnasında yapıldı. Kendisinin pek çok kişi tarafından beğeniyle takip edilen müziğine etki eden unsurlar ve müzik dışına çıkarak gençlik üzerine fikirlerini sorduk. İslam dünyası ve dünyanın pek çok ülkesinde izlenen bir isim olan sanatçıya ilişkin haberleri www.samiyusuf.com internet adresinden bulabilirsiniz.

Genç Öncüler: Büyük Britanya ile söze başlayalım, yani geldiğiniz ve vatandaşlığını taşıdığınız yerden. İsminize bakarak pek çok Türkiyeli sizin de Türk kökenli olduğunu düşünüyor. Bize kısaca kendinizden bahseder misiniz?

Sami Yusuf: Gerçek aslında buna pek de uzak sayılmaz. Ailem Azeri'dir, büyük annem ve babam Bakü'den. Dolayısıyla, Türk sayılırız.

Genç Öncüler: Bizlere kısaca çocukluğunuzdan, aile ortamınız, yetiştiğiniz yerden bahsedebilir misiniz? Bunu şunun için soruyoruz: İnsanların çoğu mevcut hayatlarındaki profesyonel uğraşları ve tarzlarını geçmişlerine borçludur, en azından ondan etkilenirler.

Sami Yusuf: Daha altı yaşında müzik aletlerini çalmaya başlamıştım. Müzik altyapımın oluşmasında

babamın üzerimde çok emeği var. Kendisi de bir müzisyen zaten.

Genç Öncüler: Pekala, öyleyse ilk gençlik ve lise yıllarınızdan bahseder misiniz?

Sami Yusuf: Ah evet, lise yılları... Özellikle neyi bilmek isterdiniz?

Genç Öncüler: Örneğin dinle yani İslam'la, ailenizle, diğer Müslüman çocuklarla ve çevrenizle olan ilişkileriniz. Yalnızca kendi özel tecrübeniz değil ama aynı zamanda Britanya ve Avrupa'da doğup büyüyen Müslüman gençlerin yaşadıkları konusunda; tabii son yıllarda büyüyen İslamofobi ile birlikte değerlendirerek neler söyleyebilirsiniz?

Sami Yusuf: Bana kalırsa pek çok zorlukla karşılaşıyorlar. Bizler de birer genç ve Müslüman olarak bir çok zorlukla karşılaştık. Fakat şimdiki kadar değildi. Genel olarak konuşursak bence İngiltere, özellikle de Londra, Avrupa'da ve hatta

Zamanı israf etmeyin, eğer o vakitte eğlenecekseniz, bunu yapın. Fakat, diğer yandan kimliğiniz, kültürünüz ve dininizi ilgilendiren meseleleri de iyi idrak etmelisiniz. Bu benim için son derece önemlidir.

belki tüm dünyadaki en açık, çok kültürlü topluma sahiptir. Pek çok farklı milletten insanı Londra'da görebilirsiniz, üç milyon Pakistanlı ve Hintli gibi. Orada olmak harikadır.

Evet, ben de zorluklar yaşadım fakat mesela Londra'daki okulumda namazlarımız için bir oda açmışlardı ve okulda iftar yapabiliyor ve Ramazan'da öğrencilere yemek verebiliyorduk. Müslümanlar olarak oldukça iyi bir konumumuz vardı. Şimdi de bu konularını sürdürdüklerini ümit ediyorum. Elbette her yerde olduğu türden sıkıntılar ve zorluklar var, fakat ben kötülerden ziyade iyi noktalara odaklanmaya çalışıyorum. Genel olarak konuşursak, İngiltere'deki (Müslüman) gençlik kendilerini [topluma] uydurmak konusunda bir baskı hissetmiyorlar. Kendi kültürlerini ifade etmek, korumak ve tanıtmak ko-

nusunda; dinlerini muhafaza etmekte özgürler, hatta buna teşvik ediliyorlar.

İslamofobi gibi şeylerle oluşan korkuya kapılmak lazım. Müslümanlar olarak endişelenmemeliyiz. Müslümanlığın gereksinimlerini yerine getirsek ve kendi işimize bakarsak ön yargıları da kaldırırız. Bu sorunları İslam'ı doğru bir şekilde yaşamakla aşabiliriz.

Genç Öncüler: Evet, muhakkak. Şimdi de profesyonel/müzik hayatınıza doğru bir bakışa geçelim. Müzik, doğrusu müziğiniz konusundaki düşünceniz nedir mesela? Bir Müslüman ve sanatçı olarak müzikte ulaşmak istediğiniz nihai nokta ve müzik yapmaktaki nihai amacınızı öğrenebilir miyiz? Mesajınızın İslam ülkelerine özel değil; dünyanın geneline olduğunu ifade etmiştiniz. Dolayı-

“Londra’da ben de zorluklar yaşadım fakat mesela Londra’daki okulumda namazlarımız için bir oda açmışlardı ve okulda iftar yapabiliyor ve Ramazan’da öğrencilere yemek verebiliyorduk.”

sıyla kariyeriniz ve işinizle ilgili dışarıdan çok içi-
nize dönük ne gibi konuşmalar yapıyorsunuz; it-
minan duygusunu tadıyor musunuz?

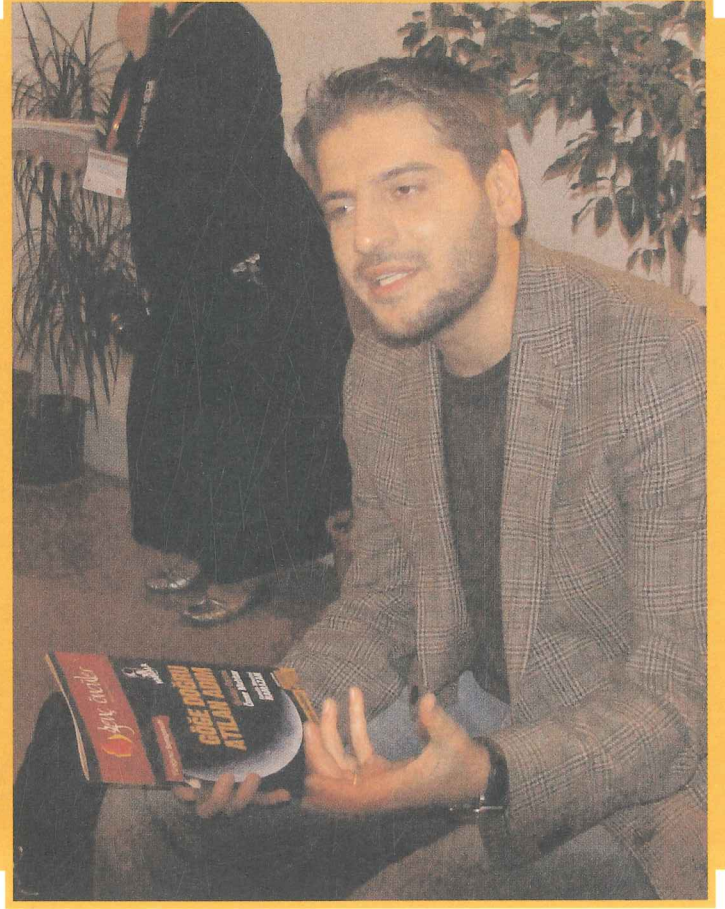
Sami Yusuf: Müzik icrasında benim için en güzel,
en önemli şey sanatsal olarak müziğimin her un-
surunu kontrol edebilmektir tabii, kompozis-
yondan düzenlemeye, oradan prodüksiyona ka-
dar her unsuru. Ve nihayet, ürün ortaya çıktığın-
da, onu insanlara sunabilmektir. Bir kişi ya da
yüz milyon insanın dinlemesi benim için önemli
değil, yeter ki sanatsal olarak ve dürüstlük baki-
mından beni tatmin etsin. Biliyorum ki, “bu ger-
çektir; ben yalan söylemiyorum, ne kendime ne
de karşımdakilere”... Müzik ve diğer unsurların
yanısıra, dürüstlük ve samimiyetin başarının bir
parçası olduğunu düşünüyorum. [Mesela] Al-
Muallim’i söylerken doğruyu söylüyorum: Hz.
Muhammed (sav)’e karşı sevgimde dürüst ve sa-
mimiyim ve böyle hissediyorum. İnsanları saran
şeyin de bu dürüstlük olduğunu düşünüyorum.

Genç Öncüler: Evet, bu samimiyetiniz gayet açık.

Şimdi Genç Öncüler özellikle lise gençliği, genel-
de de gençlik odaklı bir dergi. Son olarak, başta
Genç Öncüler dergisi okurları olmak üzere
gençlere vereceğiniz açık mesajınız ne olacak?
Bu iş hayatlarına; birbirleriyle, arkadaşlarıyla ve
aileleriyle olan ilişkilerine; nihayet İslam ile olan
bağlarına kadar her alanda olabilir.

Sami Yusuf: Söyleyebileceğim ortada/vasatta,
dengeli bir halde olmalarıdır. Her işlerinde orta
yolu tutmaları, dinlerini yaşamada da, önemlidir.
Her zaman dengeli, mutedil ve her zaman haya-
tın kısa olduğunun, her dakikanın öneminin far-
kında olmaları. Her dakikalarını iyi ve değerli
şeyler yaparak geçirmeliler: Örneğin çalışırken
ya da aileleriyle birlikteyken. Hatta eğlenirken
dahi bu böyle. Eğlenmek de değerlidir, eğer eğ-
lenecekseniz vaktince ve yerince yapmalısınız.
Zamanı israf etmeyin, eğer o vakitte eğlenecek-
seniz, bunu yapın. Fakat, diğer yandan kimliğiniz,
kültürünüz ve dininizi ilgilendiren meseleleri de
iyi idrak etmelisiniz. Bu benim için son derece
önemlidir. Bir Müslümana konuştuğumda elbet-

“Bir Müslüman’la konuştuğumda, bir kardeş, bir dost olarak -kendi kendime söylediğim- genel bir mesajım da vardır: Kimliğinizle, dilinizle, kültürünüz ve dininizle gurur duymalısınız. Bu asabiyet ya da boş bir gurur, istikbar değildir. Sahip olduğunuz her şeyin kıymetini bilin ve kimsenin sizi hayal kırıklığına uğratmasına izin vermeyin. Hayal edin, elinizden gelenin en iyisini gösterin ve inşaallah bir gün yıldızlara ulaşacağınızı göreceksiniz.”

te ki farklı bir ‘dil’im olacak, bu başka bir konudur. Fakat bir Müslümanla konuştuğumda, bir kardeş, bir dost olarak -kendi kendime söylediğim- genel bir mesajım da vardır: Kimliğinizle, dilinizle, kültürünüz ve dininizle gurur duymalısınız. Bu asabiyet ya da boş bir gurur, istikbar değildir. Yalnızca kültür ya da yalnızca diğerleri de diyemezsiniz. Bunların hiçbirini diğerinden ayıramazsınız zira hepsi birbiriyle bağlantılıdır. Birini çekip aldığınızda diğeri eksik kalır. Dolayısıyla tümüyle gurur duymalı ve tümünü korumalıyız. Sahip olduğunuz her şeyin kıymetini bilin ve kimsenin sizi hayal kırıklığına uğratmasına izin vermeyin. Hayal edin, elinizden gelenin en iyisini gösterin ve inşaallah birgün yıldızlara ulaşacağınızı göreceksiniz.

Genç Öncüler: Herşey için çok teşekkür ederiz. Bize zaman ayırdığınız ve birlikte olduğunuz için sağ olun. Bu Ramazan’da Rabbimizin rahmet ve mağfireti üzerinize olsun.

Sami Yusuf: Teşekkür ederim, Allah razı olsun (Türkçe söylüyor)...

DEĞİŞİM SÜREKLİLİK ve BÜTÜNLÜK

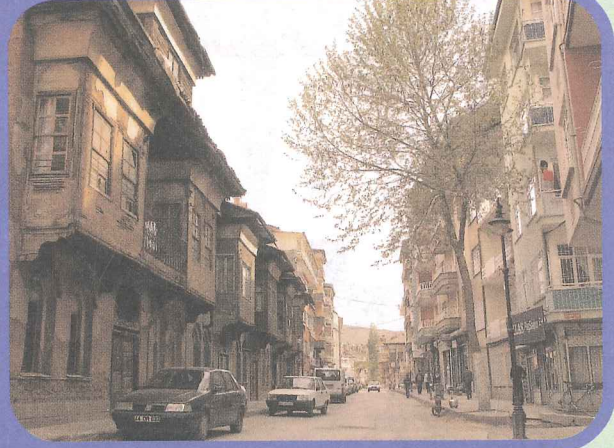
Ahmet Selim, Aksiyon 03.09.2007

....

Neleri Kaybettik

Şimdiyle bir kıyaslayın... Dairelerin içini herkes neredeyse altınlarla tezyin edecek; ama apartmanın müşterek kısımları bakımsızlıktan dökülecek... Eskiden sokak bizim, mahalle bizim, şehir bizimdi; şimdi sadece dairemizin sahibiyiz, o kadar. Dairenin içini genişletmek için kolonları yontup tırpanlamak bile câiz! Bunun "mahalle" düzeniyle direkt bir ilgisi yok. Aynı çatı altında yaşamak, çok daha sağlam komşuluklara vesile olabilirdi. Fakat hayata bakışımız değiştiği için, madde-ruh dengesini sağlayan ölçüler ruh aleyhine çarpıldığı için; her değişimi, "bencillik-maddecilik/yalnızlık" getirici biçimde yapılandırdık.

Bizi sadece dairelerimiz ve nefislerimiz ilgilendirdiği için, sokak ve şehir başıboş kaldı. Aileyi aile yapan değerlerin topluma temel olması, her anayasada yer alan soyut ve boş bir ifade halinde anlamsızlaştı. Aile ile sokak ilişkisinin kopması, "aile" ile "okul" arasındaki alışverişi de bitirdi. Okul, eskiden bizim ruh dünyamızın bir parçası, hem de önemli bir parçasıydı. Okulun bahçesindeki sınıftaki çocuk, önce içindeki aile kültürünün disiplinine tâbiydi. Korku değildi bu. Yâhut bildiğimiz korku değildi. Belki, mahcup olma, gücendirme, güvenilirlik vasfını kaybetme korkusuydu. Sevgiye lâıyk olamama korkusuydu...

Uyanık Sporcu

Ülkemizde yaşanan ilginç olaylardan yakınır dururuz daima. İşte ülkemiz sınırlarını aşmış bir örnek. Anadolu Ajansı'nın Spor Tarihinin En Büyük Skandalları başlığıyla derlediği haber şöyle: Kübalı atlet Rosie Ruiz, 1980 yılında katıldığı Boston Maratonu'nu kazanır. Bazı kişilerin, Ruiz'in maraton koşusunun bitiş çizgisine 1 mil kala yarışa başladığını ortaya atmasıyla skandal patlak verir. Kübalı atlet, koşunun bitimine 1 mil kala maratona dahil olmuş ve altın madalyayı kazanmıştır. Boston Maratonu'ndan 6 ay önce de New York Maratonu'nu ilk sırada tamamlayan Ruiz, gazetecilerin, "Rakiplerimize nasıl 25 dakika fark attınız?" sorusuna, "Bu sabah çok büyük bir enerjiyle uyandım" diye yanıt verir. Ruiz'in New York'ta da metroyu kullandığı ve son durakta inerek maratona katıldığı ortaya çıkar. (AA – 4 Eylül 2007)

YARIŞMAYA

“Arkadaşlık Öldü Mü?” konulu

(Sadece Liseliler İçin!)

Ödüller

Birincilik: 1500 YTL

İkincilik: 1000 YTL

Üçüncülük: 750 YTL

Son Katılım: 28 Aralık 2007

Jüri: Aziz Erdoğan, Erol Battal, Hüseyin Altıntaş
Tarık Tufan, Sibel Eraslan, Zafer Özdemir

Genç Öncüler
Aylık Gençlik Dergisi

Kocatepe Mah. Mega Center C34 Kat:2 Bayrampaşa İstanbul

Tel: (212) 640 01 22-23 • Fax: (212) 640 01 25

e-mail: iletisim@genconculer.com

VAR MISIN?

Ödüllü hikâye yarışması

BU GECE FARKLI

Zehra Yurdan

Vakit gece...

Namlusundan fırlayan kurşun edasıyla ilerliyor, doğruluk yolundakiler. Bazılarına ürperti veren gece, iyilikleri saklıyor kötülüklerden. Gece ayrıntılarda gizli, ayrıntılar kullukta. Bu gece farklı... Hiç uyumadan uyanacak, sadık gece gündüze.

Vakit gece...

Karanlık aydınlık güne uyanacak. Gün bugündür deyip, nurlu ramazan sabahına uyanacağız. Gece temizliğe gebe, temizlik nurlu yola. Leş kokan ağızlar, temizlenecekmiş bu ay! Ya kalpler? Körleştirdiğiniz ruhunuzu da toptan temizliğe hazırladınız mı? Yoksa daha hayatınızın baharında mısınız?! Ne acı görebilmek varken görmemek... Yarın gökyüzü top sesini kucaklayacak sevinçle. Ezanla beraber ağaçlar gökyüzünden usulca damlayan yağmuru yudumlayacaklar. Yarın farklılığın farkına varanların günüdür. Eminönü'nde yem attığımız kuşlar bile yemleri yemeyecekler...

İçinde çığlıklar barındıran sessiz gece, davulun sesiyle bir ohh çekecek. Yalnızlığın rıhtımındaki özel dostlarına yenileri eklenecek... Şen şakrak sahur yemeğinin ardından kılınan namazlar, yemeğin şükürü, kalbin ise huzuru olacak. Seccade sevinçli... Daha bir içtenlikle kılınan namazlardan oda nasibini almış. Üstü hiç boş değil bu aralar.

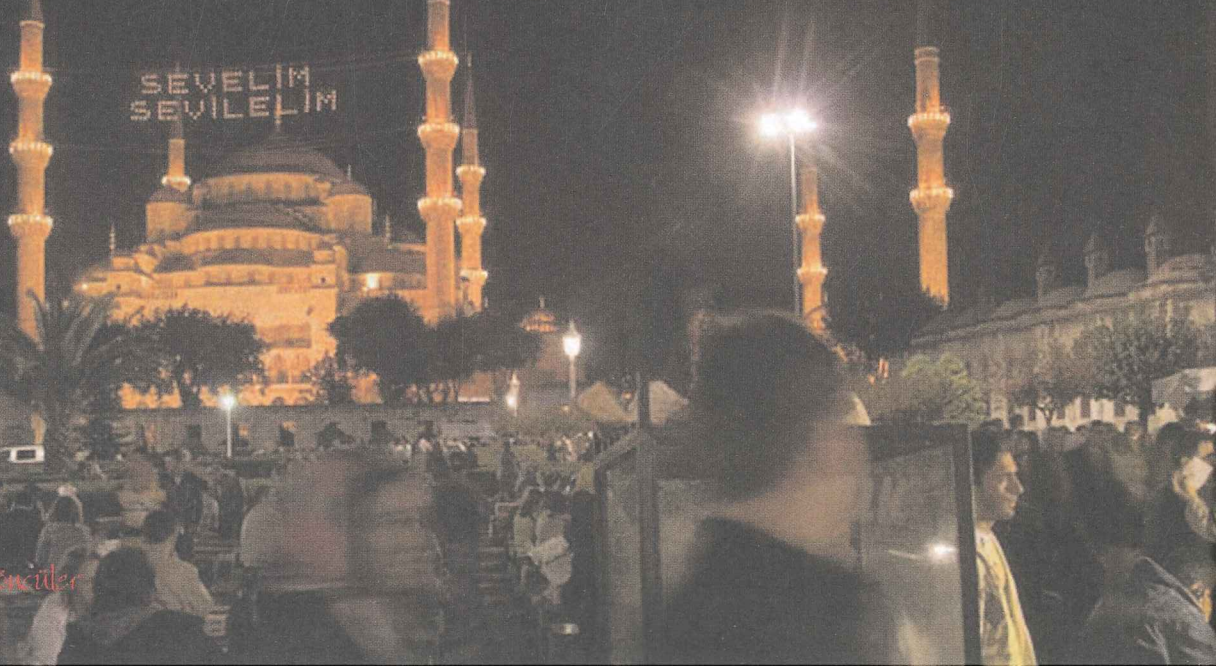
Ve seher vakti...

Ötüşüyor kuşlar, Rablerini tespih ediyorlar. Camlar ardına kadar açık. Sema iniyor, kuşların tespih sesiyle. Ve bizde karışıyoruz kuşların arasına. Gök gürlüyor. Oda katılıyor bu sesli çağrıya. Kâinat tek vücut oluyor. Misk kokusu geliyor, ardına kadar açık camlardan içeri. Kalplere huzur veriyor bu koku. Bu dava görebilmeyi bilen herkesi kucaklıyor. Rüzgâr şiddetini arttırıyor. Usulca giriyor camlardan içeri. Gönülleri okşuyor...

Vakit akşam...

Herkeste bir mutluluk. Oruçlu ellerden aldığımız sıcak pidelerin üzerine, birde oruçlu ağızlardan hayır duaları alıyoruz. Oruçlu ayaklarımızla tutuyoruz, evimizin yolunu. Bugün eve giden yollar daha kısa sanki...

Farkındalığın farkında olanlar yani hakıyla kul olma yolunda çabalayanlar, bir ibadeti hakıyla sonlandırmanın huzuruyla başlıyorlar iftar etmeye.

BAYRAMIN KAPISINI ARALARKEN

Erva Günay

*Doludur gönlüm ışıklarla bu bayram sabahı.
Yahya Kemal*

Sabah... Kalbimiz güzel bir ayla vedalaşmış olmanın verdiği hüznü ayarlanmışken, ardından gelen hediyeyi karşılama mutluluğu içinde açılır gözler... İki farklı ve zıt duygunun bir anda yaşandığı nadir anlardandır bayramın ilk günü, sabah vakti...

Siz gözünüzü yarı açmışken henüz, kapının zili peş peşe çalmaya başlamıştır. Bayramın ve bayramlaşmanın ilk heyecanını yaşayan çocuklar, muhtemelen akşamdan itibaren bu ânı beklemişlerdir sabırsızca. Vakit geçip yaş gençlik çağlarına girip kendi başımıza kalmak istediğimiz zamanlarda heyecanımızdan geriye birkaç kırıntı ya kalmıştır, ya da kalmak için çırpınmadadır.

Ziyaretler... Ziyaretler... Bir akrabadan diğer dosta sürüp giden ziyaretler... Kimi zaman değil çoğu zaman bu gidip gelmeler genç takımını sıkar. Arkadaşlarla birlikte takılmak varken nerden çıkar ki akrabalarla bayramlaşma... Arada bir yapılan kaçamakların tadına doymamışken birden fark edilirsiniz ve yeniden büyüklerin içinde buluverirsiniz kendinizi. Kuvvetli olasılıkla büyükler de bu du-

rumdan şikâyetçidir. "Şimdilerde bayramlar çok değişti artık ne gelenimiz ne gidenimiz var." Diye başlanan sözlerin muhtemelen nihayet bulması zordur.

Şu bir gerçek ki zil sesine özlem duyan bir çok insan için bayram, tek umut.. İşin bu kısmı hatırlara gelirse bayramlaşmak, bilhassa en yakınlarımızdan başlayarak, tüm aile efradımızla halleşebileceğimiz en önemli fırsat. Bayramlar birçok vesileleri de içinde barındırıyor. Uzun zamandır görmediğimiz bir yakınımız, bir dostumuzun bayramlaşma sayesinde yüzünü görmeye, sanal dünyanın dışında özlemin çektiğimiz samimiyeti kalbimizin derinlerine nüfuz etmesine yardımcı oluyor. Hasılı kelam; Rab-bimiz bize bu güzel hediyein yanında bir sürü de bonus veriyor...

Bayramların önemini daha iyi idrak etmeye başlayan kalbim, çocukluktan kalma heyecanla o zamanlarda en çok sevdiğim şarkıyı yeniden hatırıma gelmesine vesile oluyor...

"Bu gün bayram erkek kalkın çocuklar.."

Bayramlar Bayram Ola

Güneş yükselmeden kuşluk yerine
Bir adam camiden döndü evine
Oturdu sessizce yer minderine

Kızı "Bayram" dedi, yalın ayaklı
Adam "Bayram" dedi, tam ağlamaklı..

Eli öpüldükçe içi burkuldu
KONUŞMAK İSTEDİ, DİLİ TUTULDU
Güç belâ ağzından bir "off!" kurtuldu

Oğlu "Bayram" dedi, sırtı yamalı
Adam "he ya" dedi, gözü kapalı..

Düşündü kış yakın, evde odun yok
Tenekede yağ yok, çuvalda un yok
Yok yoka karışmış; tuz yok, sabun yok

Avrat "Bayram" dedi, eğdi başını
Adam "evet" dedi, sıktı dişini..

Çalışsa ne iş var, ne cepte para
Dağ oldu içinde büyüyen yara
Dikti gözlerini karşı duvara

Takvim "Bayram" dedi, silindi yazı
Adam "öyle" dedi, bağında sızı..

Döndürse yönünü herhangi dosta
Yaralı, gariban, dul, yetim, hasta
Yıllar, aylar, günler erirken yasta

Yer-gök "Bayram" dedi, ağzını açtı
Adam "Bayram" dedi, evinden kaçtı..

Abdurrahim Karakoç

ÇARPIKLIĞIN SEBEBİ

Selçuk Kütük

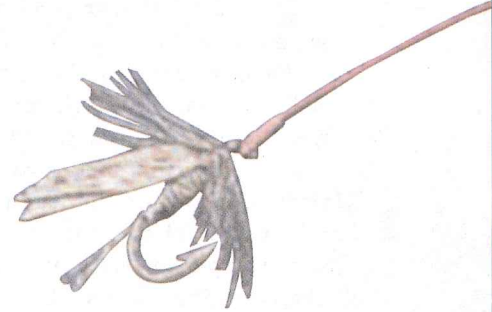
Çarpık ayakkabı çarpık ayağa uyar. Bu sebeple çirkin, yanlış ve sapkın fikirler manen çarpık insanlara uygun ve cazip gelir. Fitratı bozulmamış insanlara akrep, yılan gibi hayvanlar itici ve soğuk görünür. Fakat erkek akrep için dişi akrep gayet caziptir. Örümceğin sofrasındaki kebab, ancak sinek olabilir. Leş bize iğrenç görünür, ancak leş yiyici hayvanlar açısından tam bir ziyafettir. İşte aynen bu örneklerde olduğu gibi, insanlığını kaybetmemiş olanlara Allah'ın yasakları çirkin ve kaçınılması gereken şeyler olarak görünürken, ehli küfre güzel ve cazip gelir. İçki, zina, inkâr, zulüm gibi büyük günahları güzel bulmak, ancak insani özellikleri kaybetmekten kaynaklanan bir deformasyonun neticesi olabilir. Allahın hayırlı ve güzel gördüğü şeyleri beğenmemek, güzelden anlama kabiliyetinin olmamasından kaynaklanır. O halde çirkin şeylerden hoşlanıyorsan, gittikçe insanlıktan uzaklaşıyorsun demektir.

De ki: Herkes, kendi mizaç ve meşrebine göre iş yapar. Bu durumda kimin doğru bir yol tuttuğunu Rabbiniz en iyi bilendir (İsra 84)

Bütün güzellik ve hayırlar iman çekirdeğinde yerleşik olduğu gibi, bütün çirkinlik ve zararlar da küfür tohumunda gizlidir. O sebeple insan olmanın ilk şartı imandır; hayrı ve güzeli seçebilme kabiliyetini kaybeden adam sadece dış görünüşü itibarıyla insandır.

Nasıl ki, dev gibi bir ağaç küçücük çekirdeğinde potansiyel olarak gizlidir; işte bunun gibi cennet, iman çekirdeğinde saklıdır. Benzer şekilde, cehennem de küfür tohumunda saklıdır ve açığa çıktığında sahibini çepeçevre kuşatır.

Vahyin hakikatleri bize uygun gelmiyorsa çarpıklık bizim aklımızdadır, önce onu düzeltmek gerekir! Akıl, bazı yüksek hakikatleri kavramaktan acizse kişi kusuru kendinde aramalıdır. Kabin küçükse okyanusun kabahati ne?

Bile Bile Lades

Modern, ileri, çağdaş olma adına muhteşem çaba gösteriyor ve bu çabayla gurur duyuyoruz. Çünkü bizler ülke olarak üçüncü sınıf bir dünya ülkesi, toplum olarak da üçüncü sınıf bir toplumuz. Peki, 'niçin, kimin gözünde, hangi kıstaslara göre' soruları rahatsızlık vermeyecek mi zihinlerimize? Yoksa bu rahatsızlığa rağmen 'medenî insanlar medeniyeti'nin patronlarının bize biçtiği rolü mü oynayacağız sessizce?

Hani derler ya, birine kırk kere deli desen öyle olur diye... Biz de yıllardır değil kırk, ele geçen her fırsatta üçüncü sınıf muamelesi görüp öyle olduğumuza inandırıldık. Özgüvenimiz kayıp gitti, daha doğrusu zorla alındı elimizden. Yazık ki, Batılı'nın üstünlüğünü her alanda peşinen kabul eden, muhakeme yeteneğini kaybetmiş zihinlere sahibiz. Eğer öyleyse, bu durumda da rolümüz elimizi kolumuzu bağlayıp, bize 'özgürlük, hürriyet ve adalet' getirme sözü veren rüya kahramanlarını beklemek. Kahramanlarımız geldiğinde onları sevinç içinde göğsümüze basarken sırtımıza saplanan hançerin onlara ait olmadığına, onlara aitse bile elbet bir açıklamasının olduğuna kendimizi öylesine inandıracamız ki, acıyı çok derinden hissetsek de rolümüz gereği tepkisiz kalacağız ilk başta. Ancak hançerin her darbesinde şaşkınlığımız artacak ve bu şaşkınlıkla bakacağız belki kahramanların yüzüne. Ancak onlar 'iyiliğimiz için' olduğunu söyleyerek gevşetip yumuşatacaklar bizi. Ve bir darbe daha... Yine aynı teselli... Bu darbelerin kimin iyiliği için olduğunu anladığımızda ise vakit çok geç olacak. İşte o an kahramanlarımız maskelerini atacak, içlerinde gizledikle-

ri nefret ise yüzlerinden okunacak.

Göstergeler yolun sonu bataklık diyorsa, bu yolda koşar adım 'ileri' gittiğini iddia etmek de nedir? Muhakeme yetisine sahip olan bir insan, girdiği yolun yanlış olduğunu gösteren belirtilerle karşılaşınca 'geri' dönüp doğru yol arayışını sürdürmelidir. Dikkat edilmelidir ki; yolun geniş ve rahat olması, insana haz veren çiçeklerle, kuş civıltılarıyla, hoş kokularla bezenmiş olması yolun doğruluğuna delalet etmediği gibi, tam aksine zorlu, ızdıraplı, 'sarp yokuş'larla örülü olması da o yolun yanlış yol olduğunu ortaya koymaz. Tarihsel olarak geride veya arka planda kalmış bir 'hayat tarzı'nı tamamıyla 'geri', bugün yaşayanı, ön planda olanı da mutlak manada 'ileri' veya 'ilerici' olarak nitelendirmek hangi adalet kavramına sığar? Bu değerlendirilme, iki zaman dilimi kabaca karşılaştırılarak dahi rahatça gözlemlenebilir. Zulmün insan hayatının bir parçası olduğu, adalet kavramının ortadan kalktığı, katliamların çoğaldığı, intihar teşebbüslerinin artış gösterdiği, yalancılık, hırsızlık, dolandırıcılık, tefecilik, gaspçılık... gibi adi suçların ayyuka çıktığı zaman diliminin daha 'ileri' ve 'ilerici' olduğu iddiasını hangi insan zihni kabullenebilir ki!

Uyanık olmak gerekiyor. Bu yüzden insanlık, 'ileri, ilerici' olduğu iddia edilen, ancak 'doğru' olana tekabül etmeyen yol ve yordamların çelişkilerini gözler önüne serip gaflet uykusundan uyanışa vesile olan, kınayıcının kınamasından korkmayan, yaşantısıyla 'dosdoğru' olanı insanlığın idrakine sunan yiğitlere ihtiyaç duyuyor...

Umutda Dair...

Şeyma Eser

Hani hasret yaşanır ya sonu gelmeyen... Hani, bir an gelir de özlem dayanılmaz bir hal alır ya... Yüreğin kabına sığmaz ya hani... İşte o an gözlerin takılır semaya. Dalar gidersin... Umutların yansır gözlerinden gökyüzüne... Gökyüzü, hüznüne ortak olur ve doyasıya ağlamak istersin. Kimse görmeden, doyasıya ağlamak... İçini çeke çeke... Çocuklar gibi... Boncuk boncuk ağlamak... Aradığın temiz bir soluktur. İstedüğün bir işaretten en sevdiğinden. Yalnız O'nun için var olmaktadır istediğin ve O'ndan gayrı her şeyi terk edip O'na varmaktadır. Kimi zaman hüznün olur bakışların, yağmur olup düşer toprağa, kimi zaman umut olur, rahmet düşer avuçlarına... Kimseyle konuşmak istemezsin bazen... Yalnız, sevdiğinle konuşup, yalnız onunla dertleşmek istersin. Çünkü O'ndan başka kimsenin seni anlamayacağını, kimsenin sana yardım edemeyeceğini bilirsin...

Çocuk mahzunluğuna, çocuksu masumluga bürünmüştür yüreğin... Acizsin.

Hüzünlüsün. Ama umutsuz, yalnız değilsin... Kimsenin olmadığı anlarda, en karanlık gecelerde, koca bir çölün ortasında olsan bile O seni hep görür...

Hep seninledir... Sen O'na tutundukça ve yalnız ona açtıkça yüreğini, asla bırakmayacaktır elini... İşte bu umut, gücüne güç katar ve asla yıkılmazsın... Dimdik durabilmenin, yüzünü yalnız O'na dönmenin lezzetine varırsın...

Dilinle söylemek istemezsin bazen... Çekinir ve susarsın... "Nasıl olsa yüreğimin sahibi, yüreğimin dilinden anlar" dersin. Nil kadar coşkun akarsın bazen, bazen de ağaçtaki bir yaprak kadar sakin olmayı tercih edersin...

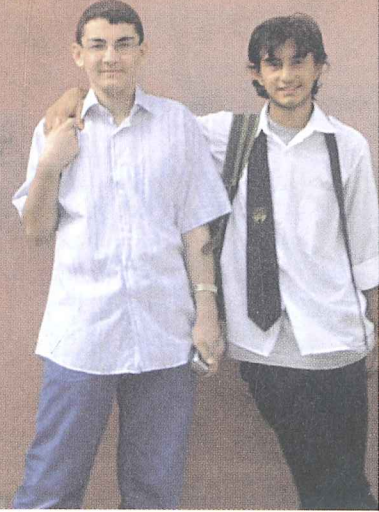
Gün olur, yüreğindeki ateş büyür ve alev alev yanarsın. Asla yitirmediğin umudunla bir kez daha bakarsın gökyüzüne... Bir müjde beklersin... İçinde büyüyen sıkıntılara, gözlerinde biriken hüznüne bir yol ararsın... Ve rahmet kapıları sonuna kadar açılır sana... Melekler sekineti serpiştirirler başından, yüreğine kadar... Bir güvercin kadar hafiflersin... Terkedilmediğini bir kez daha anlar ve gözlerinden akan şükür yaşlarıyla, gülümersin...

T.C
MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI
ÜSKÜDAR
ÇAĞRIBEY ANADOLU LİSESİ
1996

Çağrıbey A. Lisesi'nin ÖSS Başarısı OKS'den Çok Yüksek

Muhammed Siddık Aslan ve Muhammed Şamil Önder

Çağrıbey'i belli bir puan yaparak kazandın. Bu yıl gelenler de yine OKS sınavına girip bu okula kayıt yaptırmaya hak kazandılar. Onları ilk olarak bu okulda neler bekliyor?

Muhammed Siddık Aslan: Yani ilk haftalarda, aylarda biraz ısınma problemi olacak. İlk ayları rahat atlatabilirlerse okula alışmaları da çok rahat olacak.

Sen Çağrıbey'e ilk geldiğinde nasıl bir ortam bekliyordun? Nasıl bir ortam buldun?

Siddık: Ben böyle çok fazla konuşkan, girişken, çok çabuk arkadaşlarla muhabbet kurabilen birisi değilim. O yüzden ilk başlarda biraz zorluk yaşadım.

Sen de bu okulu kazanmadan önce belli hayallerin, beklentilerin

vardı. Çağrıbey bu beklentilerine ne kadar karşılık verdi?

Siddık: Benim ilk başta hedefim tabii Atatürk Fen ve Hüseyin Avni'ydi. Fazla tanıımıyorduk okulları. Ondan sonra Ümraniye falan diye düşünüyorduk, ama ben buraya geldikten sonra Çağrıbey çok iyi bir lise. Çağrıbey o puana göre çok iyiydi.

Puanı düşük ama kalitesi gayet iyi diyorsun

Siddık: Evet. Bunu şuradan da görebiliriz, öğrenciler çok az puanla geliyor, Ümraniye'den Hüseyin Avni'den çok daha az puanlarla, ama buradan mezun olduklarında görüyoruz ki, aşağı yukarı herkes, yani %80 gibi yerleştirme oranı var.

Muhammed Şamil Önder:

Ben bunu şuna bağlıyorum. Benim sınıfımdaki çoğu arkadaşım OKS'ye bilerek girmiş zekâlar değil. Aslında potansiyeli çok daha yüksek olan arkadaşlar ve ÖSS'ye yönelik okuldaki çalışmaları görünce bir anda yüzdelere de artıyor tabii.

Çağrıbey'in ÖSS başarısı hakkında konuştuk. %82,5 luk başarısı var dedik. Mezun olan öğrenciler iyi üniversitelere veya bölümlere yerleşiyorlar mı? Bu yılın en yüksek başarısı nedir?

Şamil: Sadettin Say isimli bir arkadaşımız 199.ydu. Boğaziçi Elektronik Mühendisliği. Boğaziçi'ne giren 10 öğrenci var Çağrıbey'den.

Çağrıbey dendiğinde akla gelen ve en çok sevilen öğretmeniniz kimdir?

Şamil: Funda Özgen, Matematik hocası. Dersinize girse de girmese de sizinle ilgilenen bir hoca. Her türlü sohbet edebileceğimiz bir hoca.

Okuldan mezun olduğunda senin hedeflerin neler?

Sıddık: Mühendis olmak istiyorum. Üniversiteyi önemsemiyorum. Bölüm daha önemli benim için.

Şamil: Üniversite olarak Boğaziçi, İTÜ, ODTÜ olabilir. Bölüm olarak da Fizik mühendisliği ve genetik mühendisliği olabilir.

Peki neden özellikle bu mühendislikler?

Şamil: Fizikte hem geometri bilginiz, hem matematik bilginiz, hem de fizik bilginiz olması gerekiyor. Sadece bir işe odaklanıp onu yapmak bana sıkıcı geliyor. Bir çok alanın sentezi olan bir şeyle uğraşmak daha çok hoşuma gidiyor. Gene-

tikte de fizik, kimya, biyoloji bilgisi gerekiyor. Bunların yanında uçak mühendisliği düşünüyorum. Bir uçak mühendisi hem uçak mühendisliği alanında gelişiyor, hem de makine mühendisinden altta kalır bir yanı yok. Mekatronik mühendisliği de olabilir.

Günlük hayatta TV dersek?

Sıddık: TV'de özellikle benim izlediğim bir program yok. Benim istediğim tarzda program gelirse izlerim.

Şamil: Şu 2-3 senedir haberleri izlemeye çalışırım. Zaten son beş senedir iyi bir dizi olarak sadece Kurtlar Vadisi geldi ama onu da ben pek tasvip etmiyorum.

Son olarak yeni gelen arkadaşlarınıza neler söylemek istersiniz?

Sıddık: İlk başta arkadaşlarıyla tanışmaya çalışınlar. Ondan sonra gerisi gelir zaten.

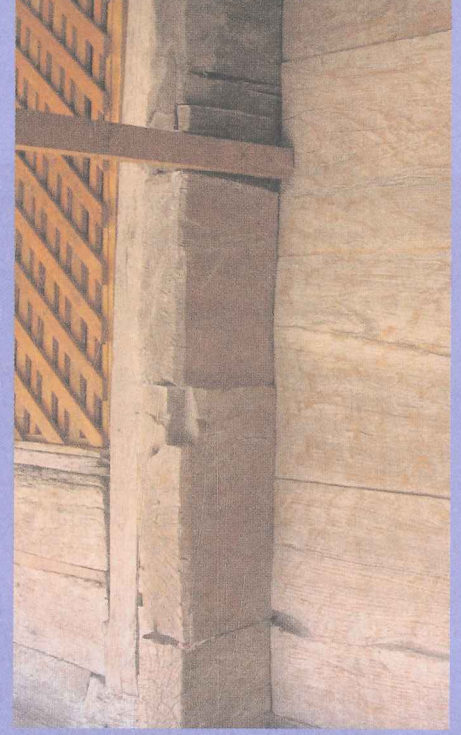

FIKRA GİBİ GERÇEK

Yakın tarih arşivinden fıkraları aratmayacak bir haber. Olaylar zinciri Rusya'nın doğusundaki Ohotsk Denizi açıklarında 'sakin sakin' avlanan Japon balıkçı teknelerinin batmasıyla başlıyor. Sahil koruma tarafından kurtarılan balıkçıların gökten inek yağdığını, bu sebeple battıklarını iddia etmeleri tabii ki pek hoş karşılanmaz ve yalan beyandan tutuklanırlar. Olayın iç yüzü daha sonra belirir. Kamçatka'da bir çiftlikten inek sürüsü çalan Rus askerler, inekleri bağlamadan kargo uçağına bindirirler. Uçağın havalanmasıyla tepinen inekler, pilotu korkutur, korkan pilot da tahliye kapaklarını açar. Sonrası malum. Denizin ortasında avlanan balıkçılar, üstlerine yağın inekler ve alabora. (Hürriyet- 30.04.1997)

Çivisiz Camii

Hem ahşap hem de çivisiz bir camii düşünebiliyor musunuz? Eğer bir camide bu iki özelliğin birlikte bulunabileceğine inanamayanlardansınız, gelin sizi Samsun'un Çarşamba ilçesindeki Göğceli camiine götürelim.

Yapımında hiç çivi kullanılmayan, taşınabilir, depreme karşı özel koruma sistemi olan Çivisiz Camii, İslam'ı yaymak için Anadolu'ya gelen Müslüman Araplar tarafından 800 yılı aşkın bir süre önce yapılmış. Yolu düşenler için Samsun'un Çarşamba ilçesinde Sahil Yolu'na sadece 100 metre uzaklığında...

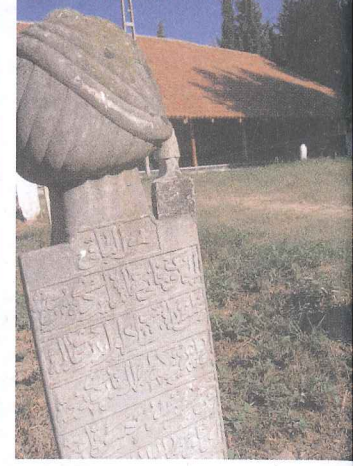

Halk arasında Çivisiz Cami olarak da bilinir Göğceli Cami. Aslında Göğceli adının da "göç eli"nden geldiği ve Müslüman Araplar'ın İslam'ı yaymak için buralara geldiklerinde, devasa ağaçlarla çivi kullanmadan bu camiyi yaptıkları da araştırmacıların ortaya çıkardıkları veriler arasında. Caminin bilinen yapım tarihi 1206. Tek katlı bir yapıya sahip olan bu camii bakıldığında alışagelen camii görüntüsünün dışında bir kubbe

yerine bir çatısının olması, buranın müminlerin evi olarak inşa edildiğini biraz daha fazla hissettiriyor.

Caminin mimari yapısı ise bir hayli ilginç. Duvarları üst üste yığılmış ve sıkıştırılmış tek parça kalaslardan oluşuyor. O kadar geniş ve büyük, tek parça kalasların kesildiği ağaçların boyutları ise bizim için ayrı bir merak konusu. Çürüme olmaması için her bir ağacın kesilme mevsiminde ke-

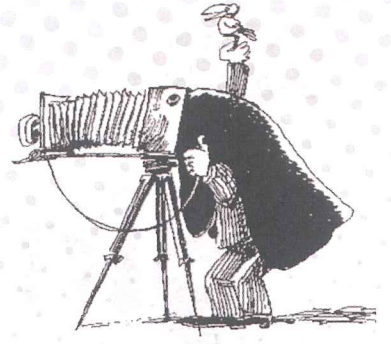
silmesi ve fırınlanması gibi önemli bir ayrıntıya dikkat edilmiş olması, çivisiz caminin yüzyılları aşarak günümüzde varlığını ve güzelliğini koruyor olmasının sırlarından biri olsa gerek. Caminin yine ahşap olan tabanına camiye havalandırarak bir sistem kurulmuştur. Cami içinde, duvarlarla beraber cami çatısını taşıyan sütunların deprem boşluğu hesaplanarak yerleşmesi caminin ilgi çeken yönlerinden bir başkası. Ve caminin

o zaman ki şartları caminin ilgi çeken yönlerini göz önüne aldığımızda bizi hayretlere düşüren bir başka özelliği ise caminin taşınılabiliyor olmasıdır.

Bir çok özelliği ile bugünkü cami ve yapılardan çok farklı olan çivisiz caminin güzelliğini anlatmak oldukça zor. Ancak, bir gün yolunuz Karadeniz sahillerine düşer de Samsun'a gitme fırsatı yakalarsanız Çivisiz Cami sizi bekliyor olacak.

ObJEKtiFimE TaKILANLAR

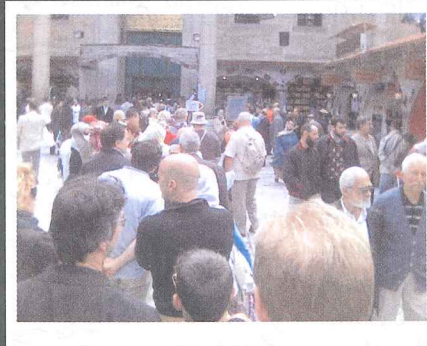
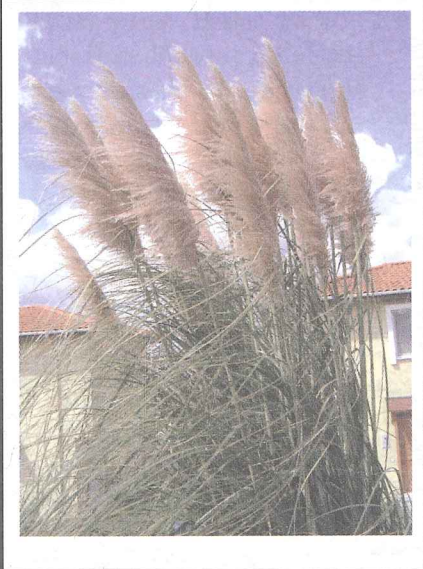

• İnsan huzur buluyor tabii böyle samimi ve içten manzaralarda. İçi yaşama şevkiyle doluyor, hele birde küçücük bir çocuksan daha da mutlu oluyorsun; önündeki uzun, güzel ve zorlu hayatı düşünüp hayatının değerini anlıyor ve biliyorsun ki ben boşuna yokum bu dünyada. Karanlık bazen tüm karanlıkları örtüyor. Karanlık tüm pislikleri saklamaktaki hünerini bu resimde bir kez daha gösteriyor. Geleceğe umutla bakan insanoğlunun karanlıkları geride bırakıp daima iyiyi hedeflediğinin en gerçekçi resmi. Bu resim insanın resmidir. İnsan ise bu resimdir. Karanlıklarda mutlu olan aydınlıkta cennettedir.

• Hakan Yüksel

• Rüzgarı nasıl yakalayabiliriz?

• Dilara Nur Kara, Kazım Karabekir İHL

• Kuyruk

Bu kuyruk bir futbol maçı, bir sinema filmi ya da popüler bir ünlüyü görmek için değil. Çoğunluğu gençlerden oluşan ve Sultanahmet camiiine girmek için sıraya girenlerin oluşturduğu bir kuyruktu.

• Neden ilk önce çay bardağının fotoğrafını çekeriz?

Şimdiki Zamanı Yazmak

Zeynep Şahin

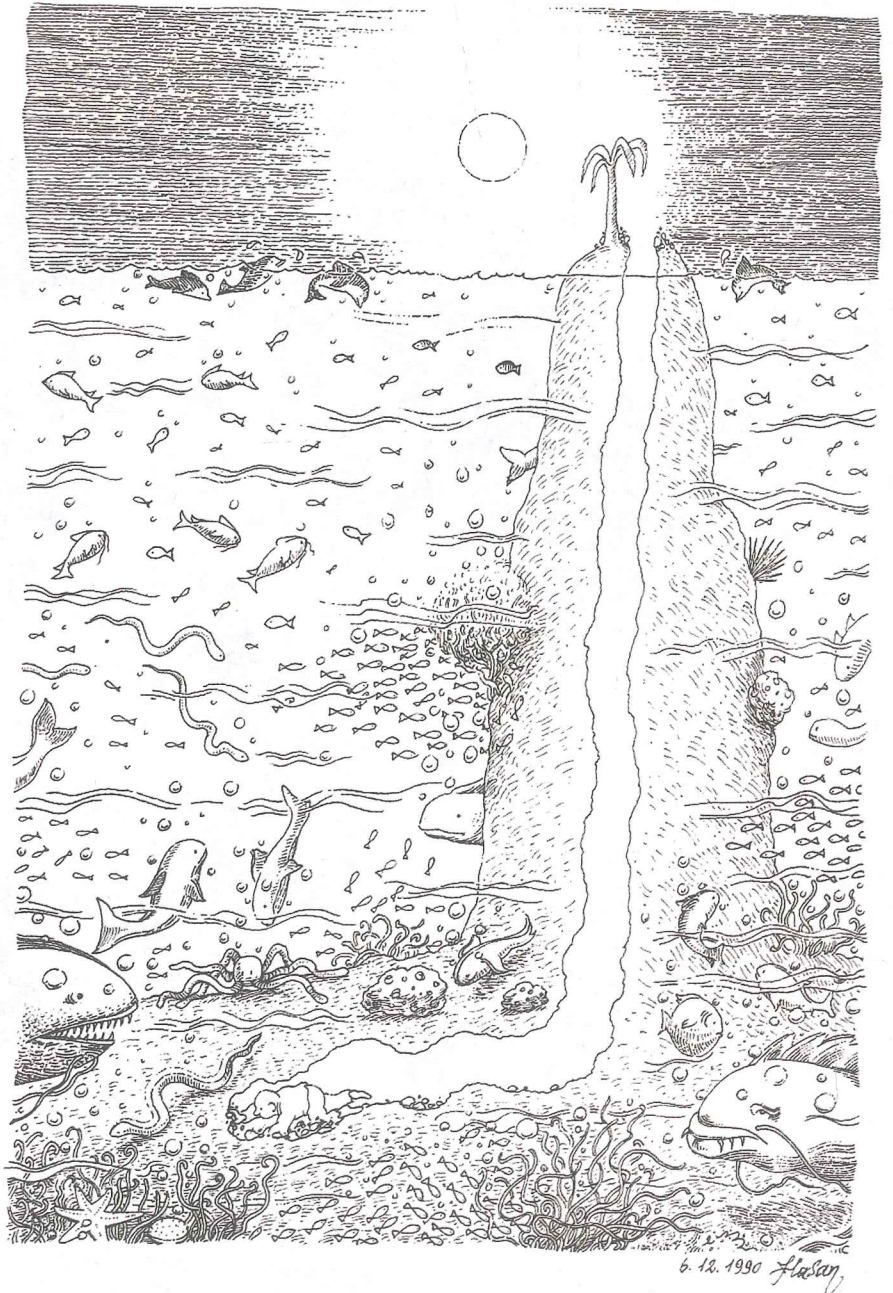
Eşiyorum.

Bir elim kazma, bir elim kürek artık. Bir avuç azim, bir tutam sabır topladım yüreğimden. Taş, toprak, kum, çakıl... Yüzüm gözüm toz içinde. Günlerdir aynı istikamet üzerinde olsam da hiç bıkmadım, usanmadım bu yolun yolcusu olmaktan. Yolumun neresindeyim, şimdiye dek ne kadar gittim ve daha eşilecek ne kaldı önümde, hiç bilmiyorum.

Aklım, birkaç gün evvelki hâlime gidiyor. Yalnızlık duygusunun tüm bedenimi çepeçevre sarışına. Kendimi rüyada gibi hissetmem, sadece kaybettiğim zamanlarımı ifade ediyor şimdi benim için. Birkaç saat sonra uykumdan uyanmamı beklemem, hayatıma kaldığım yerden devam etmeyi ummam da öyle. Ne zamana kadar? Uyandığım uykuların ardı arkası kesilmeye ne kadar.

İşte, gerçeğin ta kendisinin karşısındayım. Güneş parıl parıl ışığını gönderiyor üzerime. Yalnızım. Eh, öyleyse günlerdir birbirini ovalamaktan başka bir iş görmeyen ellerimin hazırlığından sonra, zihnime yol haritamı da çizebilmeliyim. Önce derin mi derin bir hat olmalı bu. Sonra biraz sola. Ardından ileriye. İşte yolum!

Ben hazırım. Yorulmaya, terle-

meye, susayıp nefes nefese kalmaya... Dış dünyamla olan irtibatım ne kadar kopuk olsa da... Etrafımdakilerle aynı zamanı, aynı mekânı paylaşmama rağmen nasıl da imkânsız geliyor bana onlar gibi olmak... Ben onlar gibi olamam, diyorum kendi kendime. Çünkü benim hayat bulduğum yerde, onlar bir an bile yaşayamaz. Onların yaşadığı, içtiği bana ne fayda verebilir ki? Ben onlar gibi olamam. Bana düşen, benim gibi olanların arasına katılmaktır. Yahut bu yolda tek başıma da olsam "ben" olarak kalmaktır ve öylece son durağıma varmak... Onların arasında çürüyüp gitmek değil ki bana düşen...

...
Tuvalinin başında bir şeyler çizip duran biri görüyorum zihin pence-remden. Eşmeyi bir kenara bırakıp diyorum ki ona: "Böyle belli belirsiz çizgilerin arasında kaybolup uzağa gitmene gerek yok bir şeyler çizmek için. Zamanını çiz sen, şimdiki zamanı." Bunları söylerken fark ediyorum, ressamın fırçasından tuvaline ağır ağır aktığımı...

Gidiyorum.

Test kitapları, yüzler, beşler, hepsi geride kaldı artık. Bir avuç dua, bir tutam umut topladım yüreğimden. Ne zaman ekmişim ben bunları? Toplayınca fark ettim, nasıl da yeşermişler... Arkadaşlarım, öğretmenlerim, tanıdıklar, tanımadıklar... Hepsinde acıyan bakışlar, dudaklarda yersiz nasihatler... Hâlbuki yüzüm, verdiğim kararın aydınlığıyla ışıltılı. Onlar beni anlayamadılar. Ben de anlamalarını beklemedim. Çok olmadı bu yola düşeli. Gemileri yakalı sadece birkaç sene oluyor, işte o kadar.

Aklım, birkaç sene evvelki hâlime gidiyor. Birkaç karardaşımla yalnızlığın gerçek yüzüyle tanışmamıza. Hayallerimi erteleyişime şimdi kendim gülüyorum. Yeni hayaller çizmek varken, diyorum... Eskimiş

hayallerde çırpınmak... Şimdi onların gitgide uzaklaşan ayak seslerini duymak bile güldürüyor insanı. Gülüyorum gidişlerine... Yenilerin heyecanı kuşatmışken beni, elbette gülebilmeliyim gidişlerine.

İşte, gerçeğin ta kendisinin karşısındayım. Biliyorum ki güneşi birkaç saat evvel batırmaya kadir olanın gücü, yeni yollar halk etmeye de kadirdir. Yalnızım sayılır. Eh, öyleyse senelerdir şıkları işaretlemeye alışkın parmaklarımla bir çıkış yolu da çizebilmeliyim. Önce dümdüz bir yol olmalı bu. Sağın solun etkisiyle yamulmayacak cinsten. Adını Yaradan'ın koyduğu bir yol. Ardından ileriye. İşte yolum!

Ben hazırım. Kınanmaya, uzaklaştırılmaya, dışlanmaya... Ama sanmanın ki sahipsizim, yalnızım... Çevremdekilerle irtibatım ne kadar kopuk olsa da... Aynı zamanı, aynı mekânı paylaşmama; aynı havayı solumama rağmen nasıl da imkânsız geliyor bana onlar gibi olmak... Ben onlar gibi olamam, diyorum kendi kendime. Çünkü onların huzur bulduğu yerde ben, varımı yolumu kaybederim. Beni ben yapan değerlerimi... "Kazandım" dedikleri en küçük şey, benim için koca bir "kayıp"tır. Ben onlar gibi olamam. Bana düşen benim gibilerin arasına katılmaktır. Yahut bu yolda tek başıma da olsam "ben" olarak kalmaktır ve öylece son durağıma varmak... Onların arasında kazanma telaşıyla kendimi kaybetmek değil ki bana düşen...

...

Masasının başında bir şeyler karalayan biri görüyorum aniden. Bavulumu bir kenara bırakıp diyorum ki ona: "Böyle kara kara düşünüp, çok uzağa gitmene gerek yok bir şeyler yazmak için. Zamanını yaz sen, şimdiki zamanı." Bunları söylerken fark ediyorum, kâtibin kaleminden kâğıdına ağır ağır aktığımı...

*köprüler kurulur
gönülden gönüle...*

**BEN DE
YAZAR'IM
diyenler...**

genç öncüler'le

İRTİBATA GEÇİN !

Adres: Mega Center C34 Blok

Kat 2 Bayrampaşa İstanbul

Tel: (212) 640 01 22-23

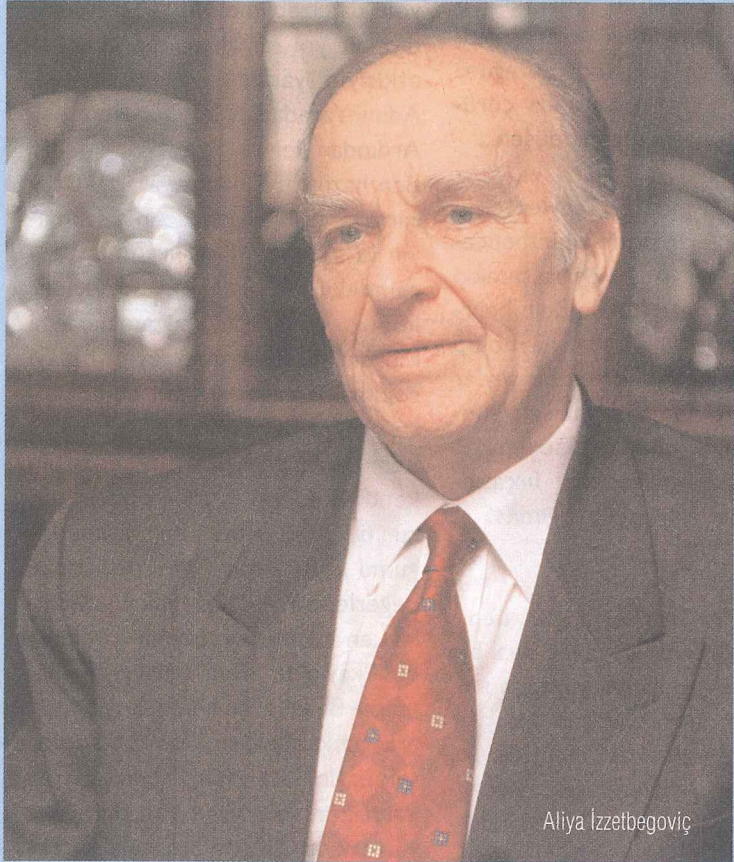
Faks: (212) 640 01 25

iletisim@genconculer.com

İslam Deklarasyonu

Aliya İzzetbegoviç

Aliya İzzetbegoviç; yani Avrupa'nın gözleri önünde cereyan eden katliamlar ve savaşlar yaşayan Bosna halkına, özgürlüğe giden yolda liderlik eden düşünce ve devlet adamı. Bu büyük müslümanın, tüm Müslümanların dirilmesi adına yazdığı "İslam deklarasyonu – İslami Yeniden Doğuşun Sorunları" Fide yayınları'ndan çıktı. Hem bir mücadele adamı, hem de avrupa'yı ve İslam'ı iyi bilen bir düşünce adamı olarak Aliya, İzzetbegoviç, kitapta ilk olarak Müslümanların neden geri kaldığını ele alıyor. Bunun devamında, çağdaşlıkla İslam arasındaki ilişkiyi, Kuran'ın İslam'daki önemini, İslam'ın hayatın tümünü kuşatan bir hayat tarzı olduğunu ele alıyor. Kitap'ın ana meselesi; bugünün dünyasında İslam'ın nasıl diriltileceği, bunun önünde ne tür engeller olduğu ve İslam'ın bugünün dünyasına neler vaat ettiği. Bu konu etrafında en önemli noktalar işaret ediyor Aliya İzzetbegoviç, Müslüman halkların geri kalmışlığını sorgularken hem muhafazakarlığı hem de modernliği sorgular. "Birinciler İslam'ı geçmişe çekmekte, ikinciler ise ona yabancı bir gelecek hazırlamaktadırlar."

Aliya İzzetbegoviç

Sh. 157.

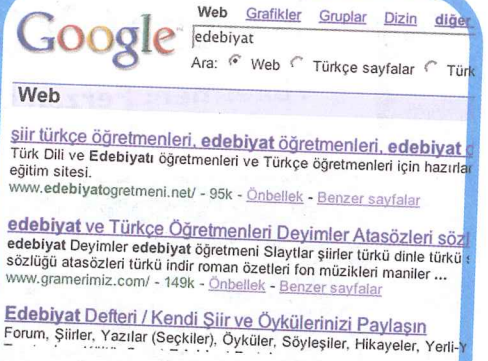
Kitap, Müslümanlara tarihilerindeki büyüklükleri, medeniyet örneklerini hatırlatarak özgüven veriyor. Sona doğru ise, Kuran'a sırtını dönüp dünyevileşen Müslümanların yaşadıkları problemlere parmak basıyor. Müslümanların üzerine düşenin, iktidara ulaşmak yani başarı değil, insanları kazanmak yani mücadele ol-

duğunu hatırlatarak kitap bitiyor.

Müslümanlığın nasıl diriltileceği ve bunun kimler tarafından yapılacağı soruları karşısında boy göstermeye yeminli bizler için, büyük düşünce ve devlet adamı Aliya İzzetbegoviç'in bu kitabı, en muhtaç olduğumuz kitaplardan biri. Bu büyük müslümanı rahmetle anarak...

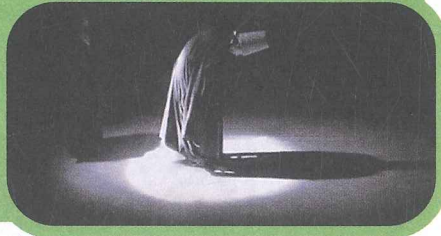
Edebiyatı internet ortamında elde tutma yöntemleri I:

Google'a edebiyat yazarsanız sonuç sizi okşamaz. Mesela anah-tar kelime Sezai Karakoç olursa güzel bir şiir arşivi veya kara-kutu veya cemaat.com karşımıza çıkar. Ve biz dedik ki sayın okuyucu yorulmasın araştıralım al bak diyelim. Ne yapalım biz gençler seviyoruz hazır bilgileri. Eğer tartışacağım bilgi edineceğim diyorsanız ki diyeceğinizi şiddetle ümit ediyorum o zaman www.cemaat.com adresi ile şöyle bir bakışmalısınız. Aynı za-manda ben ufaktan yazdıklarımı arz edeyim kardeşler bana yo-rum yapsın diyorsanız, <http://blog.dergibi.com/> tam sizlik.

Mevlana sempozyumu kitaplaştırıldı, sıra bizim beceremediğimizi yapmakta

Mevlana yılı ile birlikte düzenlenen etkinliklerden biri olan 'Türk kültürü, Edebiyatı ve Sanatında Mevlana ve Mevlevilik' isimli bilgi şöleni kitaplaştırıldı. Kitabın çeşitli dillere çevrilmesi beklenirken, İtalyan yönetmen ve Amerikalı bir senaristin Türkiye de Mevlana ile ilgili bir film çekecekleri ve çekilecek filmin senaryosunun da kitaplaşacağı söyleniyor. Filmin en azından Türkiye de çekilecek olması iç rahatlatıcı olurken kafalara neden Türk yapımcıların Mevlana ile ilgilenmedikleri sorusu çakıldı.

İçinde tutamayanca kendini açığa aldı

Kristian Bala, Polonyalı bir roman yazarı. Yazar dedik ama bu göreceli kavramı içine sindirememiş olsa gerek Amok isimli cinayet romanında işlenen vahşi cinayetin işleyen yeni olduğu ortaya çıktı. Ve 25 yıl hapis cezası aldı.

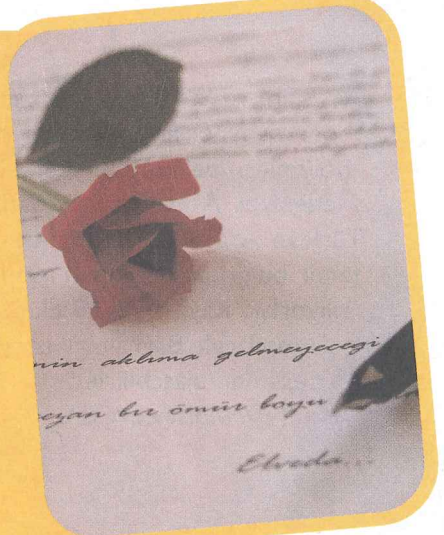
İçimde eylül düşleri elimde kitap...

Hiç kimseye mektuplar bana, sana, yazarın kendisine, hayata, aşka, rüzgâra, eylüle ya da bir içe dönüşe sahne olan mektupların toplandığı kitabın ismi. Kitabı okuyunca eylül öncesi kıvranımlar geliyor akla. Bazen çok konuştuğunu zannediyor ve bir şeyler daha eklemeyi geçemiyor yazar: 'çok mu konuştum? Kalbimin bir sözü olarak küçük bir şey daha söyleyeceğim: Yalnız değilsiniz!..

Etrafınıza bakın! Varsa durduğunuz yerde bir toprak parçası, biraz kazın... Çok şey göreceksiniz? Zor görülebilen canlıların koşuşturmalarını; doğan, beslenen, büyüyen, başkasıyla birleşip yeni bir hayat başlatan küçücük kâinatları...

Hayat her yerde! Çünkü O her yerde...'

Nihat Dağlı / hiç kimseye mektuplar
Kaynak yayınları, 144 sayfa

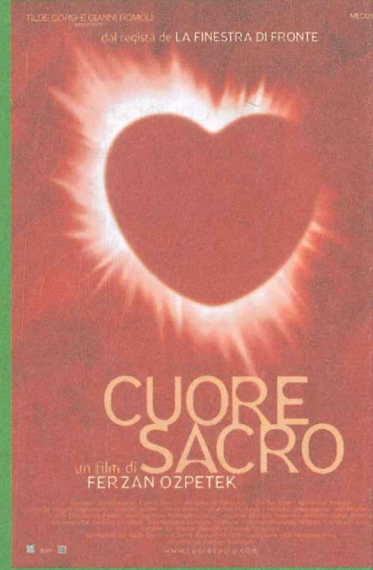

Kutsal Yürek

Yönetmen: Ferzan Özpetek
Orijinal ismi: Cuore Sacro

Deli kavramı üzerine oldukça vakit geçirmemi saçma kılan bir film oldu. Türk yönetmenin İtalya'da çektiği, içerisinde çeşitli mesaj ve gerçeklerin yer aldığı izlenmeyi, vakit geçirmeyi hak eden bir film... Filmin başkahramanı Irene başarılı bir iş kadınıdır ve annesini kaybetmesinden yıllar sonra annesinin yaşadığı, hiçbir dekoru, hiçbir ayrıntısı değişmeyen eve gider. Amacı tekrar restore ederek bu tarihi binayı işlevli hale getirmektir. Irene, Benny adlı 12 yaşında bir kızla tanışır. Aslında onunla çatışır gibi görünse de kendiyi çatışmaya başlar.

Film teknik olarak biraz zayıf dursa da sanatsal yönü kendini öne çıkarıyor. Türk yönetmenin, Sezen Aksu şarkısıyla giriş yapması ve Mevleviliğe ait birkaç tablo dışında kendi kültürüne pek yakın bir film çekmediği ortada. Filmde 'Din' kelimesi İslam veya Hıristiyanlık üzerine kurulu olmayan bir kavram olarak görünüyor. Filmde başrol oyuncusu Irene her şeyini yoksullarla paylaşmaya başlaması da dinlerin ortak görüşünün hoşgörüsü olduğunu dem vuruyor gibi...

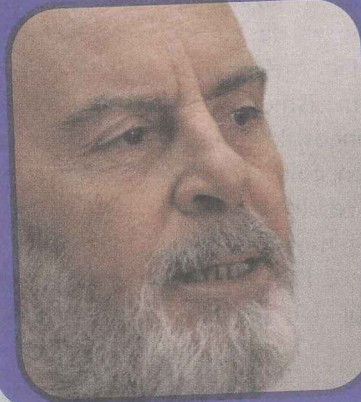
BSV 2007 güz seminerleri başlıyor:

Bilim ve Sanat Vakfı tarafından düzenlenen seminerlerin güz dönemi programının bölümleri belli oldu. Küresel Araştırmalar, Medeniyet Araştırmaları, Sanat Araştırmaları, Türkiye Araştırmaları olarak dört başlık belirlendi, bu gruplarda kendi içinde dönemlere ayrılıyorlar. Kayıtlar 8-19 Ekim tarihleri arasında yapılacak. Bilgi almak isteyenler vakfın sitesinden ulaşabilirler.

(www.bisav.org.tr).

“Kapıları Açmak”

Mustafa Kutlu'nun yeni hikâye kitabı 'Kapıları Açmak' Dergâh Yayınları'ndan çıktı. Usta hikâyeci Mustafa Kutlu, kendi geleneğini bozmadı ve bu eylülde yine bir hikâye kitabıyla okurlarının karşısına çıktı. Kutlu'nun yeni kitabı Kapıları Açmak, daha önce bir film ve ardından bir dizi senaryosu olarak kaleme alınmış; fakat film gösterime girememiş, dizi de yayından kaldırılmıştı.

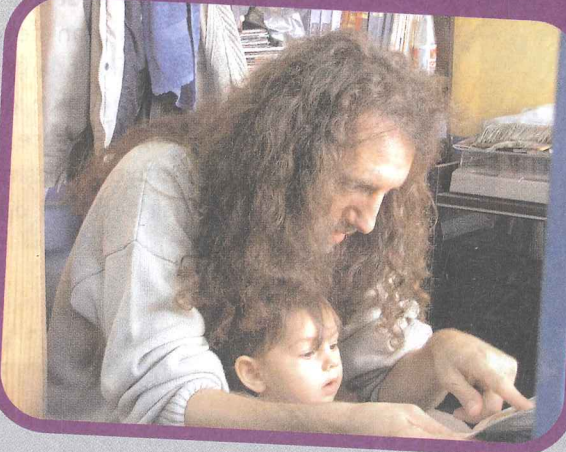

Seyyah olmak zor geldi tutsak kahraman oldum...

Düş Sokağı Sakinleri'nden sonra, seyyah olmuş Murat Çelik'in, pek şairane albümünün adı da seyyah'tır. Murat Çelik'i televizyonda daha doğrusu magazinde görmemeniz kadar doğal bir şey yoktur. Albüm yapar, şiir yazar böyle bir adamdır Murat Çelik. Şu sıralar trt1 de bir programda müzikleri ile yer alıyor. Seyyah albümü en az sanatçı kadar adından söz etmeye değer niteliklerde olan bir çalışma. Şarkılarda en çok dikkat çeken özellik sözler olurken müziklerin kalite ve durağanlığı da dikkat çekici. Bazen bunalımlı zamanlarınızda sizi okşar bazen itirazım var dedirtir. Ya da seyyah olmak zor gelir çekip gidemezsiniz, tutsak kahramanlığı seçersiniz. Zor yolları önceden yaşayan bir sanatçının sözleri bunlar, duymayan kalmasın...

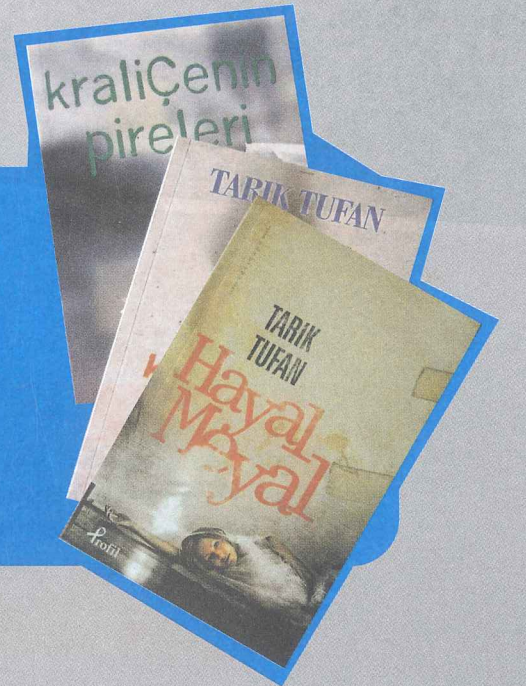

Murat Çelik
Seyyah / 2002 Piccatura Müzik

“Hayal Meyal”, Acaba gerçek mi?

Tarık Tufan'ı radyo ve televizyon programlarından tanıyoruz. “Acaba gerçek yaşam öyküsünü mü yazdı” dedirten bir eserle daha karşımıza çıktı, Tufan. Kraliçe'nin Pireleri, Kekeme Çocuklar Korosu, Ve Sen Kuş Olup Gidersin adlı eserlerinin ardından “Hayal Meyal” de diğer eserleri gibi ilgi göreceğe benziyor.

**İçerden gel diye bir ses
varsa oranın Caferağa ol-
ması muhtemeldir**

Bir çıkmaz ne kadar inandırıcı olabiliyorsa ve ne kadar çekiciyse(yahu böyle şey mi olur demeyiniz) orası Caferağa medresesidir. Daha yokuşçuğunu inmeye başlamışken orayı evi kabullenmiş kediler ağırılar sizi. Ve kapıdan girerken ney sesinin o eşsiz kokusu vurur yüzünüze. Türk kültürüne hizmet vakfının Sultanahmet'teki muhteşem bir mekânıdır. Ebrudan neye, gitar-dan kanuna, kurdele nakışından hat sanatına hatta Osmanlıca eğitimine kadar birçok kursun yer aldığı medrese, aynı zamanda tarihi yansıtıyor. Ulaşmak isteyenler vakfın sitesinden bilgi edinebilirler(www.thkv.org).

Şiir yılığı 2006:

2005 şiir yılığından sonra okurdan ve edebiyat çevrelerinden olumlu tepkiler alan Hakan Arslanbenzer, 2006 şiir yılığını da hazırlayarak okurlarına sundu. Sivri dilli bir edebiyatçı olarak bilinen Arslanbenzer objektif eleştirileriyle dürüst bir yayıncılığı olduğunu gözler önüne serdi...

Sultanahmet Kitap Fuarı Açıldı

İstanbul Sultanahmet Camii avlusunda açılan ve bir Ramazan geleneği haline gelen Kitap ve Kültür Fuarı, 21 Eylül 2007 tarihinde kitapseverlerle buluştu. Kadir Gecesi'ne kadar devam edecek olan fuara çok sayıda yazar ve okuyucu katılımı bekleniyor. Türkiye Diyanet Vakfı tarafından bu yıl 26.sı düzenlenen fuar, cami avlusunda toplumun bütün kesimlerini buluşturarak Ramazan ayının bereketini ortaya koymuş oldu. Sultanahmet Kitap Fuarı yetkili ve katılımcılar; bu yıl hava şartlarının olumlu gitmesinin de etki-

siyle, fuara yoğun bir katılım gözleneceğini belirttiler. Fuarın özellikle hafta sonunda ziyaretçi akınına uğradığını dile getiren fuar yetkili ve katılımcıları, "Kitap fuarını geçmiş yıllarda hafta sonunda yaklaşık 10 bin kişinin ziyaret ettiğini, fuar süresince ise yaklaşık 100- 150 bin ziyaretçiyi ağırladıklarını dile getirdiler. Fuar kapsamında düzenlenen imza günü, dinleti, Ramazan Şenlikleri gibi etkinliklerin de yoğun katılımı büyük payı olduğu belirtildi.

Not: Dergimiz Genç Öncüler'in, Sultanahmet Camii avlusundaki fuar alanında 61 numaralı Pınar Yayınları standında hazırladığı sürprizleri sizleri bekliyor!

Kardeşliğimi

İşte geldik buradayız ve artık hazırız!

Genç Öncüler diriliş ayı Ramazan'da iftarın oluşturduğu o manevi iklim altında yine beraberlerdi. "Hakla olmaya, haklı olmaya hayatlarındaki her şeyin hakkını vermeye çalışan Genç Öncüler'in o gecede daha da sağlaştırdıkları dostlukları öz verili kardeşlikleri görülmeye değerdi. İşte şehrimize, evimize, kalbimize, bir konuk olarak gelen Ramazan'ın mübarek 7. gecesinde sizler için seçtiğimiz kardeşlik fotoğrafları...

Gün boyu süren açlıklarını iftar yemeği ile gideren gençler, okunan Kur'anı Kerim tilavetiyle de yüreklerini doyurdular. Osmanlı'dan günümüze değişen Ramazan anlayışının üzerinde duran Saliha Can Genç Öncüler'e bu değişim karşısında nasıl öncümüzdeki iftar sofralarının Ramazan'ın ruhu olan yoksulun halini anlamakla çalıştığını ne dikkat çekerek ekmeğini suya batırarak orucunu açan nice insanın varlığını unutmamız gerektiğinin üzerinde durdu.

z de iftar etti

Ramazan ayı içerisinde Genç Öncüler 19 Eylül Çarşamba günü iftarda bir araya geldiler. İstanbul'un değişik yerlerinden gelerek bir arada toplanmış gençler Lapseki yaz etkinliğinde edindikleri arkadaşlarıyla görüşme ve sohbet etme imkanı buldular. Ezan okunmasına 5 dakika kala yemeklerini almak için sıraya girenler açlıklarına rağmen sonradan yemek kuyruğuna giren arkadaşlarına sıralarını vermekte tereddüt etmediler. Çünkü onlar **“kardeşlerinin nefislerini öz nefislerine tercih edenlerdendi”**.

ÖDÜLLÜ BULMACA

Şifre kelimeyi bilen
10 kişi "kitap okuma
lambası" kazanıyor.

ŞİFRE

11	13	5	11	10	4	2	6
K	F	M	H	A	B	O	J

iletisim@gencconciler.com

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
A													
B													
C													
D													
E													
F													
G													
H													
I													
J													
K													
L													
M													
N													
O													

Soldan sağa

A. Hikaye, Öykü – Güler yüzlü. B. Malikane, hane – Kuran'da adı geçen zengin – Elektronik taşıma sistemi. C. Ücret – Bir nota – Ural'ın ünlüleri. D. Eski dilde su – Öğrenime bilgili birisinin gözetiminde devam etme – İç sıkıntısı, üzüntü, dert. E. Ters işleme – İngiltere'nin uluslararası simgesi – İngilizce de anlam. F. Sevinç, Coşkunluk – Basit bir alet. G. Sıla'nın ünlüleri - büyücüsü eski bir film. Maki'nin ünlüleri. H. Son – İki şey arasındaki bağ. I. Zafer – Namus – Seryumun sembolü. J. Şuur ve idrakini kaybetmiş olan. Utanma duygusu. K. Eleme aleti – Ünlü Fransız romancı. L. Ağanın himayesinde çalışan köylü, amele. M. Ayağı aksak kişi – Meyve özü. N. Doğum yaptıran kadın – Bağışlama – Bir isim. O. İç sıkıntısı, gam, keder, tasa – Üzüntü halinde olma – İngilizce de hayır.

Yukarıdan Aşağıya

1. Eylül romanının yazarı – Bir bayan elbisesi . 2. Bir GSM operatörü –Kıta'nın ünlüleri – Göçer topluluğu.
3. Çöp – Mağlubiyeti kabul etmeyi ifade eder. 4. Bir ağaç türü – Öpücük. 5. Dizüstü bilgisayar – Us. 6.Güzel, hoş koku – Bir binek hayvanı. 7. Zengin kısım – Radyumun simgesi – Yanlış konuşma. 8. Arapça'da ben – Bir bağlaç – Eşbasınç. 9. Miktar – Şaşalı ev. 10. Onbir ayın sultanı – Yaşlıların ayağına giydiği deri. 11. Düşürmek için yapılan iş – Gargamel'in kedisi. 12. Alan – Genişlik. 13. Bir fren sistemi – İnce manalı şaka sözü – Bir cips

MERDİVEN BULMACA

Yukarıdaki kelimeyi, aşağıya doğru her adımda anlamlı yeni bir kelime üretmek şartıyla tek harfini değiştirerek alttaki kelimeye ulaşın!

Örnek:

Yarış

Karış

Kaçış

Kaçık

Kaçak

Koçak

H A S A T

K E M E R

GÖSTER KENDİNİ

Çizer Misin?

Yazar Misin?

iletisim@genconculer.com

mega center C34 blok kat 2 bayrampaşa-istanbul
tel: (212) 640 01 22-23 • fax: (212) 640 01 25

Objektifime Takılanlar

Her fotoğraf bir hikaye... bin hikayeye açılan bir kapı...
"Objektifimize Takılanlar"ı hikayeleriyle birlikte Genç
Öncüler'de yayımlanmak üzere bekliyoruz...

HAYAT BİR HOBBY DEĞİL

- Kimse başkasının günahını çekmez.
Ayaklarının üstünde durmayı öğren.
Kendini ciddiye al, hayat bir hobi değil.
- Cep telefonu, okul için servis, hatta özel koruma...
Alınan önlemler yeterli mi?
Doğru bir çevre şart!
- Göster kendini; yazı hayatına başlamak ister misin?
Ya çizdiklerini yayınlatabileceğin bir yer mi arıyorsun?
Objektifine Takılanlar'ı bile paylaşabilirsin.

**GENÇ
ÖNCÜLER'E
ŞİMDİ
ABONE OLUN!**

Kocatepe Mah. Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23 • Fax: (0212) 640 01 25
abone@umran.org

12 SAYI
30 YTL